

بررسی و مطالعه اثر نانورس مونت موریلوبنیت بر رفتار تحکیمی و مقاومتی خاک ریزدانه سست و نرم (مطالعه موردی: خاک ریزدانه دانشکده کشاورزی کرمانشاه)

رضا فتحی^۱، محمد رضا الیاسی^۱، جهانگیر خزایی^{۲*}

۱- گروه مهندسی عمران، دانشکده عمران و معماری، دانشگاه ملایر، ملایر، ایران

۲- گروه مهندسی عمران، دانشکده فنی و مهندسی، دانشگاه رازی، کرمانشاه، ایران.

تاریخچه داوری:

دریافت: ۱۴۰۱/۹/۲۴

بازنگری: ۱۴۰۲/۰۲/۱۲

پذیرش: ۱۴۰۲/۰۸/۲۳

ارائه آنلاین: ۱۴۰۲/۰۹/۰۸

کلمات کلیدی:

تشییت خاک

خاک رس نرم

نانورس

تحکیم

سیکل تر و خشک

خلاصه: استفاده از مصالح نوین و سازگار با محیط زیست در جهت تثبیت خاک‌های مسئله دار یکی از چالش‌های پیش روی مهندسان ژئوتکنیک می‌باشد. نانورسهای به دلیل سطح مخصوص بالا، وزن مخصوص پایین و ریز بودن ذرات واکنش‌پذیری بالای داشته و همچنین به دلیل یکسان بودن جنس آنها با مصالح خاکی به عنوان یک تثبیت‌کننده موثر و سازگار با محیط زیست در نظر گرفته می‌شوند. در پژوهش حاضر اثر نانورس مونت موریلوبنیت بر خصوصیات رفتاری خاک ریزدانه سست کرمانشاه ارزیابی شده است. به این منظور پس از انجام آزمایش‌های شاخص روی خاک پایه، نانورس به میزان ۵٪، ۱۰٪ و ۲۰٪ درصد وزن خشک خاک به خاک افزوده شده و آزمایش‌های حدود اتربرگ، تحکیم، مقاومت فشاری تک محوری و نسبت باربری کالیفرنیا در دوره‌های عمل آوری ۱، ۱۴٪ و ۶۰٪ روزه صورت پذیرفته است. همچنین پایداری نمونه‌های تثبیت شده با اعمال سیکلهای تر و خشک بررسی شده و به منظور بررسی اثر نانورس بر ریز ساختار خاک نیز از نمونه‌های تثبیت شده و تثبیت شده توسط میکروسکوپ الکترونی روبشی تصویربرداری گردیده است. نتایج نشان می‌دهد که عملکرد تثبیت به میزان قابل توجهی به مقدار نانورس و دوره‌های عمل آوری وابسته است. مطابق نتایج، میزان پهنه نانورس ۴٪ می‌باشد و حضور این میزان نانورس و افزایش دوره‌های عمل آوری سبب افزایش شاخص خمیری، مقاومت فشاری، نسبت باربری خاک و کاهش ضرایب تحکیم، نشت، فشردنگی، نفوذپذیری و تورم خاک گردیده است. قابل ذکر است که پایداری خاک تثبیت شده در برابر شرایط محیطی نیز افزایش یافته.

۱- مقدمه

از روش‌های تثبیت خاک می‌توان به تثبیت شیمیایی^۳ اشاره نمود که در این روش با استفاده از افزودنی‌های شیمیایی امکان اصلاح خصوصیات رفتاری خاک‌ها فراهم می‌گردد. آهک و سیمان از مصالح ابتدایی در جهت تثبیت خاک می‌باشند. استفاده از این مصالح سبب بروز معایبی همچون انتشار گاز کربن دی اکسید و کاهش پایداری^۴ خاک (در برابر سیکلهای تر و خشک)^۵ می‌گردد [۱، ۲]. به همین دلیل پژوهشگران امروزه با استفاده از مصالح نوین و سازگار با محیط زیست سعی در بهبود رفتار خاک دارند به نحوی که نسبت به گذشته به بیشترین میزان بازدهی دست یابند. با پیشرفت در تکنولوژی، نانوذرات در حوزه‌های مختلفی از جمله تثبیت استفاده می‌شوند. نانوذرات دارای اندازه‌هایی بین ۱ تا ۱۰۰ نانومتر می‌باشند و به دلیل سطح مخصوص بالا و واکنش‌پذیری بالایی که دارند در سال‌های اخیر مورد

در سال‌های اخیر با رشد جمیت و گسترش ساخت و سازها در جهت رفع نیازهای بشر، ساخت و ساز در اغلب موارد بر روی بسترها نامناسب به امری غیر قابل اجتناب تبدیل شده است از طرفی وجود خاک‌های ریزدانه سست نظیر رس‌های نرم در بستر پروژه‌ها به دلیل نشست پذیری زیاد، مقاومت و نسبت باربری کم عموماً بر سازه‌های احداث شده اثر نامطلوب می‌گذارد. به همین دلیل کمبود توانایی‌های فنی خاک یکی از مسائل مهم در زمینه‌های ژئوتکنیک و راهسازی می‌باشد. در صورت برخورد با این نوع خاک‌های مسئله‌دار^۱، جابجائی محل پروژه یا تعویض خاک محل در دستور کار می‌گیرد. هرگاه بنا به علی امکان تغییر محل اجرای پروژه و یا تعویض خاک نباشد، با استفاده از بهسازی و تثبیت^۲ می‌توان خصوصیات

1 Problematic Soils

2 Improvement and Stabilization

* نویسنده عهده‌دار مکاتبات: j.khazaie@razi.ac.ir

3 Chemical Stabilization

4 Durability

5 Wet and Dry Cycles

حقوق مؤلفین به نویسنده‌گان و حقوق ناشر به انتشارات دانشگاه امیرکبیر داده شده است. این مقاله تحت لیسانس آفرینندگی مردمی (Creative Commons License) در دسترس شما قرار گرفته است. برای جزئیات این لیسانس، از آدرس <https://www.creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/legalcode> دیدن فرمائید.

رطوبت بهینه خاک گردد. همچنین افزودن نانورس موجب کاهش شاخص خمیری خاک و افزایش نسبت باربری خاک می‌گردد [۱۰]. بدرو و حسینزاده (۲۰۱۸)، تاثیر افزودن نانورس را بر خاک رسی نازلو و ماسه‌ی فیروزکوه به منظور استفاده در آستر رسی بررسی نمودند و نشان دادند که نانورس تاثیر قابل ملاحظه‌ای در بهبود خصوصیات تراکمی ماسه‌ی فیروزکوه ایجاد نمی‌کند اما موجب کاهش ۱۰۰ درصدی ضریب نفوذپذیری این نوع خاک می‌شود. همچنین افزودن نانورس تا ۴٪ وزنی به خاک رسی نازلو موجب افزایش حد روانی، حد خمیری به میزان جزئی، شاخص خمیری، رطوبت بهینه خاک و کاهش نسبی حداکثر وزن مخصوص خشک و نفوذپذیری گردیده است [۱۱]. باقرازده خلخالی و همکاران (۲۰۱۹)، با بهره‌گیری از نانورس تا ۲٪ وزنی به ثبت یک نوع خاک رس و دو نوع خاک سیلت با حد روانی کم پرداختند. نتایج نشان داد که افزودن نانورس سبب کاهش رطوبت بهینه هر سه نوع خاک و افزایش وزن مخصوص خشک خاک رس می‌گردد همچنین شاخص خمیری هر سه نوع خاک نیز افزایش می‌یابد. همینطور با افزودن نانورس، زاویه اصطکاک داخلی خاک‌های رسی و سیلتی کاهش یافته ولی چسبندگی و مقاومت فشاری هر سه نوع خاک افزایش یافته است [۱۲]. شهیدی و همکاران (۲۰۱۹)، دریافتند که حضور نانورس به میزان ۱٪ وزنی موجب افزایش حد روانی و حد خمیری و احیاء خواص پلاستیسیته خاک الوده به گازوئیل می‌گردد و ثبت این نوع خاک با نانورس سبب افزایش مقاومت خاک در برابر سیکل‌های ذوب-یخ‌بندان می‌شود [۱۳]. زمانیان و قهرمانی (۲۰۲۰)، نشان دادند که عملکرد ثبت خاک با نانورس به طور قابل توجهی به مقدار ماده افزودنی و نیز مدت زمان عملآوری واپسیه است و در مقایسه با سیمان، فرآیند ثبت با نانورس نسبتاً سریع می‌باشد [۱۴]. کارومانچی^۱ و همکاران (۲۰۲۰)، نوعی خاک رسی را با مقادیر مختلف نانورس ترکیب کرده و تحت بررسی قرار دادند. نتایج نشان داد افزودن نانورس تا ۱۵٪ سبب افزایش چگالی ویژه و کاهش شاخص خمیری خاک گردیده و با افزایش نانورس به بیش از ۱۵٪ چگالی ویژه کاهش و شاخص خمیری افزایش می‌باید در نتیجه ۱۵٪ نانورس به عنوان میزان بهینه افزودنی در نظر گرفته شد. در ادامه نتایج آزمایش تحکیم و مقاومت فشاری تک محوری در دوره‌های عملآوری ۱ تا ۱۸ روزه نشان داد که افزودن نانورس به میزان بهینه و گذشت زمان موجب افزایش مقاومت فشاری تک محوری و کاهش نشست خاک می‌گردد. همچنین نتایج آزمایش نفوذپذیری نشان داد که میزان نفوذپذیری خاک با افزودن میزان بهینه نانورس و گذشت

توجه بسیاری قرار گرفته‌اند [۳]. نانورس‌ها^۲ یکی از زیرشاخه‌های فناوری نانو می‌باشند که شامل صفات کوچک و نامنظم رسی هستند و به دلیل یکسان بودن جنس آن‌ها با مصالح خاکی، استفاده از این ذرات تاثیر مخربی بر محیط زیست ندارد و افزودن این ذرات در مقیاس نانو می‌تواند موجب تغییراتی در رفتار و خصوصیات خاک‌ها گردد [۴].

به طور کلی در شاخه ژئوتکنیک به دو صورت از فناوری نانو استفاده می‌شود. در روش اول ساختار خاک در مقیاس نانومتر مطالعه می‌گردد و در نتیجه درک بهتری از طبیعت خاک در مقایسه با نانوساختارهای متفاوت حاصل می‌شود و در روش دوم تاثیر افزودن نانوذرات به عنوان یک عامل خارجی در خاک مورد بررسی قرار می‌گیرد که این پژوهش در دسته دوم قرار دارد [۵].

بهاری و همکاران (۲۰۱۳) نانورس را جهت ثبت دو نوع خاک سیلت با حد روانی کم و سیلت با حد روانی زیاد برگزیدند. آن‌ها با افزودن نانورس تا میزان ۲٪ وزن خشک خاک و انجام آزمایش‌های حدود انبربرگ و برش مستقیم دریافتند حضور این افزودنی سبب افزایش حد روانی، حد خمیری، مقاومت برشی، چسبندگی و زاویه اصطکاک داخلی هر دو نوع خاک شده است [۶]. خالید^۳ و همکاران (۲۰۱۵)، با افزودن نانورس به نوعی خاک ماسه رسی دریافتند که افزودن ۳٪ نانورس سبب افزایش حد روانی، حد خمیری، مقاومت فشاری و تنفس موثر خاک می‌گردد [۷]. در مطالعه‌ای در سال (۲۰۱۶)، به بررسی اثر افزودنی نانورس تا میزان ۳٪ وزنی بر میزان پتانسیل تورمی و مقاومتی نوعی خاک رس منبسط شونده پرداخته شد. نتایج آزمایش نشان داد که با افزودن نانورس مقاومت فشاری تک محوری خاک تا میزان ۴۵٪ افزایش می‌یابد و در مقادیر بالاتر میزان تاثیرگذاری افزودنی به مرتب کاهش یافته است. همینطور افزودن نانورس تا ۳٪ وزنی می‌تواند موجب کاهش تورم خاک رس منبسط شونده گردد [۸]. ابیشا^۴ و همکاران (۲۰۱۷)، با بررسی تاثیر نانورس بر پارامترهای مقاومتی نوعی خاک رسی به این نتیجه رسیدند که حضور نانورس تا میزان ۳٪ وزنی سبب افزایش مقاومت برشی، مقاومت فشاری و نسبت باربری خاک می‌گردد [۹]. اوینیلا^۵ و همکاران (۲۰۱۷)، نشان دادند افزودن نانورس به نوعی خاک لاتریتی در جهت استفاده به عنوان زیراساس در دوره‌های عملآوری ۷، ۱۴ و ۲۸ روزه می‌تواند سبب کاهش حداکثر وزن مخصوص خشک خاک و افزایش مقدار

1 NanoClays

2 Khalid

3 Abisha

4 Onyelowe

با افزودن نانورس و نانو سیلیکا به نوعی خاک سیلتی-رسی نشان دادند که حضور افزودنی‌های نانورس و نانو سیلیکا سبب کاهش نشت و افزایش قابل توجه پارامترهای مقاومتی خاک می‌گردد به طوری که افزودن ۱٪ نانو سیلیکا و ۲/۵٪ نانورس به ترتیب موجب افزایش ۶۲۰ و ۱۳۴ درصدی ظرفیت باربری شده است. همچنین افزودن نانورس سبب افزایش شاخص خمیری و افزودن نانو سیلیکا موجب کاهش شاخص خمیری خاک گردیده است این تفاوت در افزایش و کاهش شاخص خمیری ناشی از تاثیر بسیار جزئی نانورس بر افزایش حد خمیری خاک گزارش شده است [۲۲]. جیانگ^۲ و همکاران (۲۰۲۲)، با انجام دادن آزمایش‌های مقاومت فشاری تک محوری و آزمایش کششی دو نیم کردن^۳ بر روی خاک آهکی ثابت شده با نانورس نشان دادند که حضور نانورس تا ۶٪ وزن خشک خاک سبب افزایش مقاومت فشاری و مقاومت کششی دو نیم کردن خاک آهکی می‌گردد. به گونه‌ای که افزودن نانورس می‌تواند تخلخل‌های خاک آهکی را پر نموده و از طرفی واکنش‌های پوزولانی آهک موجود در خاک را گسترش دهد [۲۳].

سیکل تر و خشک بیانگر شرایط محیطی مانند سیل که منجر به اشباع و خشک شدن مکرر خاک می‌گردد، می‌باشد. سیکل تر و خشک از مهمترین و قدرتمندترین عامل هوازدگی از نوع فیزیکی است که خواص فیزیکی و مکانیکی خاک را تحت تاثیر قرار می‌دهد و باعث کاهش دوام و پایداری خاک می‌شود [۲۴]. به طور کلی پایداری خاک، به میزان مقاومت و حفظ استحکام کافی خاک در برابر شرایط آب و هوایی مانند سیکل‌های تر و خشک در طولانی مدت گفته می‌شود. در طول سیکل‌های تر و خشک، مقاومت خاک ثابت شده ممکن است کاهش یابد یا به دلیل گسترش ترک‌های ریز در خاک ثابت شده از بین برود [۱]. تر و خشک شدن، فشار ناشی از حسوس هوا و آماس ناهمگن توده خاک هنگام خیس شدن، سبب شکسته شدن توده خاک به دانه‌های ریزتر می‌شود [۲۵]. همچنین مرطوب شدن خاک موجب سست شدن پیوندهای بین ذرات به ویژه پیوندهای ناپایدار می‌گردد، به گونه‌ای که پیوندهای واندروالس در اثر آبگیری بین ذرات، به شدت کاهش می‌یابد [۲۶].

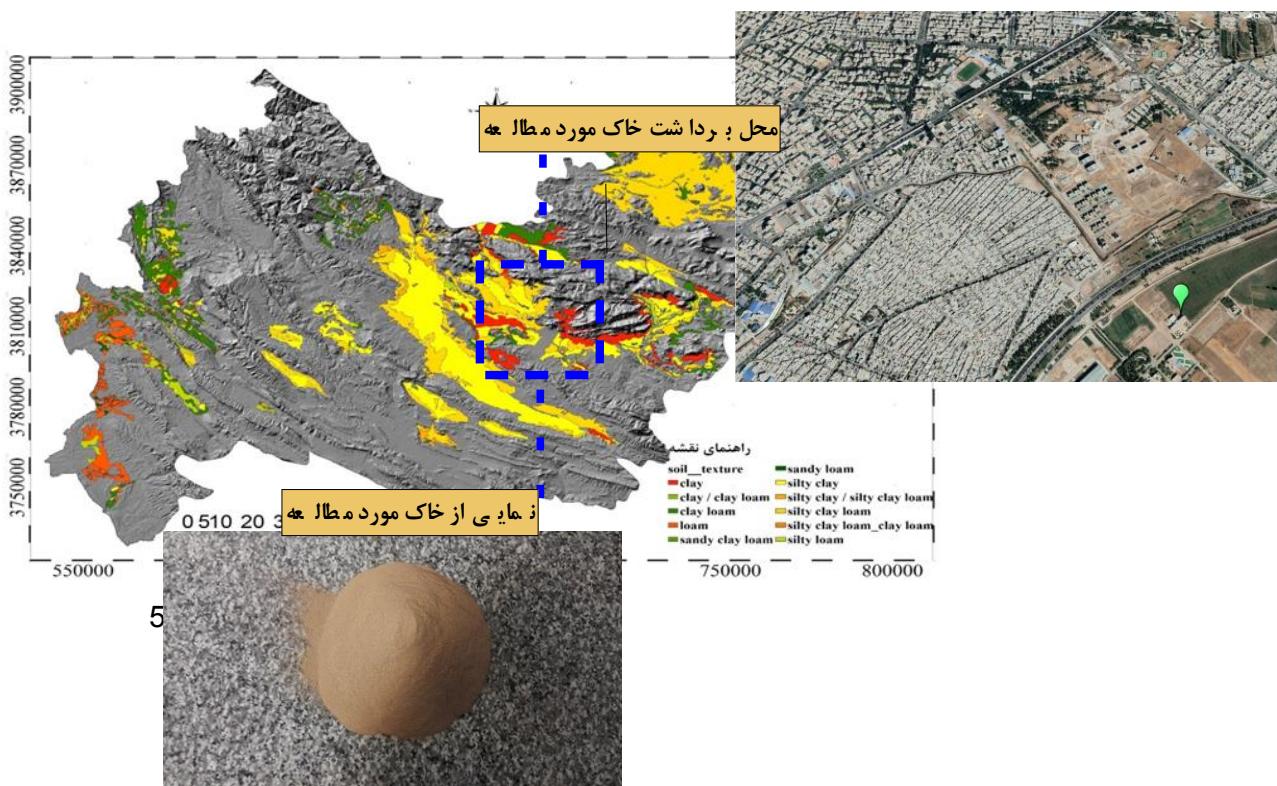
اکبری و همکاران (۲۰۲۱)، در پژوهش خود با افزودن آهک، نانو زئولیت و الیاف پلی پروپیلن در مقادیر مختلف، تاثیر این افزودنی‌ها را بر مقاومت فشاری نوعی خاک کائولینیت، و پایداری خاک در برابر شرایط محیطی بررسی نمودند. آن‌ها با اعمال سیکل‌های تر و خشک متوالی دریافتند که اعمال این سیکل‌ها بر روی نمونه‌های ثابت شده بسیار مخرب است اما

زمان کاهش یافته است [۱۵]. قاسمی‌بناه و همکاران (۲۰۲۰) به بررسی تاثیر نانورس در مقادیر مختلف بر مقاومت فشاری و خصوصیات خمیری خاک رس کرمان پرداختند. همچنین تاثیر دوره‌های عمل آوری ۱، ۷ و ۲۸ روزه با استفاده از آزمایش مقاومت فشاری تک محوری بررسی گردید. نتایج نشان داد که افزودن نانورس سبب افزایش مقاومت فشاری، حد روانی و حد خمیری خاک گردیده است. همچنین دوره‌های عمل آوری تاثیر مناسبی بر مقاومت فشاری خاک داشته است [۱۶]. کارکوش^۱ و همکاران (۲۰۲۰)، با افزودن نانورس به دو نوع خاک گچی نشان دادند که چگالی ویژه، حداکثر وزن مخصوص خشک خاک و رطوبت بهینه افزایش می‌یابد و نفوذپذیری نشست کاهش می‌یابد. به نحوی که با افزودن ۴٪ وزنی نانورس نفوذپذیری دو نوع خاک به ترتیب ۶۷٪ و ۶۴٪ کاهش یافته است همچنین با افزایش نانورس به ۴٪ وزنی و گذشت زمان تاثیر مثبتی بر میزان چسبندگی و زاویه اصطکاک داخلی مشاهده می‌گردد [۱۷]. صدیقی و روشن ضمیر (۲۰۲۰)، به بررسی تاثیر نانورس بر خاک آلوهه به نفت خام پرداختند. مقادیر افزودنی نانورس تا ۳٪ وزنی بوده و نمونه‌ها در دوره‌های عمل آوری ۱، ۲، ۳، ۴ و ۵ روزه تحت آزمایش برش مستقیم قرار گرفتند. نتایج نشان داد میزان بهینه نانورس ۲/۲۵٪ می‌باشد که به ترتیب موجب افزایش زاویه اصطکاک داخلی و چسبندگی به مقدار ۱/۲ و ۱/۷ برابر می‌شود [۱۸]. مظاہری (۲۰۲۱) در پژوهش خود به این نتیجه رسید که حضور نانورس و دوره‌های عمل آوری موجب ترمیم ترک‌های ایجاد شده در نمونه‌های رسی می‌گردد [۱۹]. در مطالعه‌ای در سال (۲۰۲۱)، کامگر و همکاران خاک برداشت شده از منطقه شاهرضا اصفهان را با نانورس تا ۲۵ درصد وزن خشک خاک ترکیب نموده سپس تحت آزمایش‌های چگالی ویژه، مقاومت فشاری تک محوری و برش مستقیم قرار دادند. نتایج نشان داد که نانورس سبب کاهش چگالی ویژه و افزایش مقاومت فشاری و برشی خاک می‌گردد اما با افزایش میزان نانورس به بیش از ۱۵٪، تاثیر افزودنی نانورس بر مقاومت فشاری خاک کاهش می‌یابد [۲۰]. حسینی و همکاران (۲۰۲۱) با افزودن نانورس تا مقدار ۴٪ وزن خشک خاک به نوعی خاک ماسه‌ای خالص و چهار نوع خاک ماسه رس دار نشان دادند که حضور نانورس در خاک ماسه‌ای خالص اثر معکوس بر رفتار خاک دارد اما در حضور رس پارامترهای رفتاری خاک بهبود می‌یابند در نتیجه بهترین ترکیب را ۸۰ درصد ماسه + ۲۰ درصد رس و ۴ درصد نانورس معرفی کردند که این میزان نانورس سبب افزایش شاخص خمیری و مقاومت برشی این نوع خاک می‌شود [۲۱]. در مطالعه‌ای (۲۰۲۲)، قره و همکاران

2 Jiang

3 Splitting Tensile Strength

1 Karkush

شکل ۱. محل برداشت خاک مورد مطالعه

Fig. 1. The location of the studied soil sampling

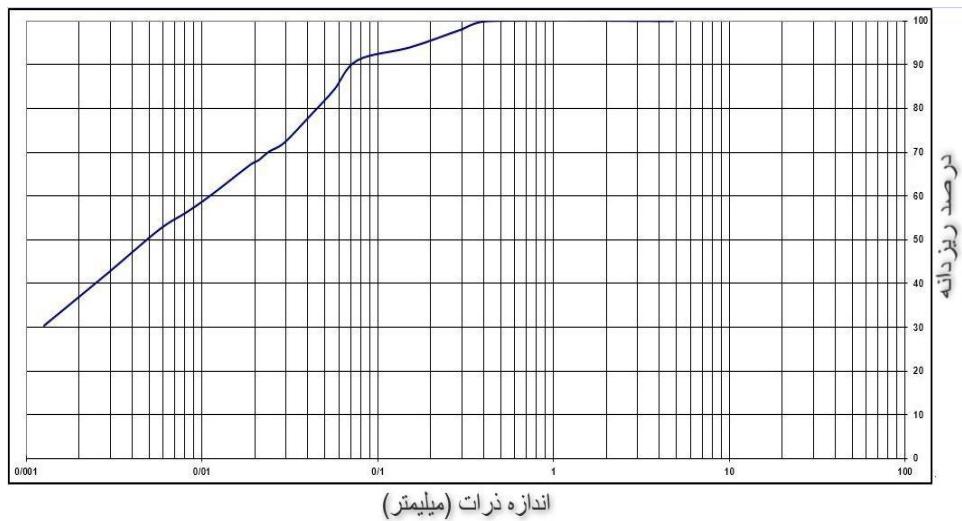
۲- مواد و روش کار

۱- خاک

خاک مورد استفاده در این پژوهش، از دانشکده کشاورزی دانشگاه رازی واقع در قسمت شرقی شهر کرمانشاه از عمق تقریبی یک متری برداشت گردیده است. محل برداشت خاک مورد مطالعه در شکل ۱ نشان داده شده است. سپس به منظور تعیین مشخصات فیزیکی آن، آزمایش‌های دانه‌بندی و هیدرومتری (ASTM D 422)، چگالی ویژه (ASTM D 854)، تراکم (ASTM D 698)، حدود اتربرگ (ASTM D 4318)، مقاومت فشاری تک محوری (ASTM D 2166) انجام گردید [۲۷-۳۱]. نتایج مربوط به آزمایش‌های انجام شده در جدول ۱ و نمودار دانه‌بندی خاک در شکل ۲ ارائه شده است. مطابق آزمایش‌های انجام شده خاک مورد بررسی از نوع ریزدانه نرم و سست ارزیابی گردیده و بر اساس سیستم طبقه‌بندی متحده، خاک مورد بررسی از نوع رس با حد روانی کم (CL) می‌باشد.

حضور ۴۰٪ نانوزوئیلت از وزن خشک آهک و ۱٪ وزنی الیاف پلی پروپیلن سبب افزایش ۴۰ درصدی مقاومت فشاری و بهبود ۲۱ درصدی پایداری خاک در برابر شرایط محیطی می‌گردد [۱].

به طور کلی نتایج بررسی‌ها نشان می‌دهد که استفاده از نانورس‌ها می‌تواند موجب بهبود رفتار خاک‌ها گردد به نحوی که حضور این نانوزرات می‌تواند سبب افزایش مقاومت فشاری، چسبندگی، مقاومت برشی و نسبت باربری خاک گردد و رفتار تحکیمی خاک را بهبود بخشد. در پژوهش‌های صورت گرفته معمولاً رفتار کوتاه مدت خاک تثبیت شده مورد بررسی گردیده است بر همین اساس در پژوهش حاضر علاوه بر رفتار کوتاه مدت خاک، رفتار دراز مدت خاک یعنی دوره‌ی عمل آوری ۶۰ روزه نیز بررسی شده است. همچنین با توجه به اینکه چرخه‌های تر و خشک بر اثر شرایط محیطی یکی از علل اصلی رفتار نامناسب خاک‌ها می‌باشد، اثر نانورس بر پایداری خاک رس نرم تحت سیکل‌های تر و خشک نیز بررسی شده است.

شکل ۲. منحنی دانه‌بندی خاک مورد مطالعه

Fig. 2. Particle size distributions of the studied soil

جدول ۱. مشخصات ژئوتکنیکی خاک مورد مطالعه

Table 1. Geotechnical properties of the studied soil

پارامتر	مقدار
درصد رطوبت (%)	۲۲/۱
حداکثر وزن مخصوص خشک خاک (gr/cm^3)	۱/۶۲
چگالی ویژه (Gs)	۲/۶۷
مقاومت فشاری تک محوری (kg/cm^2)	۱/۲۰
حد روانی (%)	۴۶/۶۴
حد خمیری (%)	۲۱/۲۳
شاخص خمیری (%)	۲۵/۴۱
نوع خاک	CL

شکل ۳. نمایی از نانورس مونت موریلونیت مورد استفاده

Fig. 3. A view of the montmorillonite Nanoclay used

تک محوری و نسبت باربری کالیفرنیا بررسی گردید. به منظور دستیابی به مقدار بهینه نانورس، نمونه های حاوی مقادیر بالاتر نانورس (۸ درصد وزن خشک خاک) نیز در آزمون تحکیم و مقاومت فشاری تک محوری مورد بررسی قرار گرفت. همچنین تاثیر نانورس بر پایداری خاک با استفاده از سیکل های تر و خشک بررسی شده و جهت بررسی تاثیر نانورس بر ریزساختار خاک عکسبرداری میکروسکوپی الکترونی روبشی^۳ SEM از نمونه های تثبیت نشده و تثبیت شده انجام گردیدند. قابل ذکر است که تمامی آزمایش های صورت گرفته بر اساس استانداردهای ASTM^۴ می باشد. برای درک و نمایش بهتر در شکل ۴ مراحل و روش انجام پژوهش به نمایش گذاشته شده است.

روش اختلاط مصالح، از جمله مسائلی می باشد که توجه به آن امری ضروریست، زیرا در صورت عدم اختلاط مناسب، ممکن است که مصالح مورد بررسی رفتار واقعی و مناسبی نداشته باشند و در نتیجه موجب ایجاد

3 Scanning Electron Microscopy

4 American Society of Testing Materials

۲-۲- نانورس

نانورس مورد استفاده در این پژوهش از نوع مونت موریلونیت^۱ به صورت پودری و محصول کارخانه سیگما آلدريک^۲ با خلوص بالای ۹۹٪ می باشد. در شکل ۳ نمایی از نانورس مورد استفاده نشان داده شده است. همچنین جدول ۲ مشخصات فیزیکی و مکانیکی و جدول ۳ آنالیز شیمیایی نانورس مورد استفاده را نشان می دهد.

۲-۳- مطالعات آزمایشگاهی

یکی از روش های تعیین خصوصیات خاک و پیش بینی رفتار آن در شرایط مختلف، مطالعات آزمایشگاهی می باشد. در این پژوهش تاثیر افزودن نانورس مونت موریلونیت در مقادیر ۰/۵، ۱، ۲ و ۴ درصد وزن خشک خاک پس از عمل آوری در دوره های ۱، ۱۴، ۲۸ و ۶۰ روزه بر خاک مورد مطالعه با استفاده از آزمایش های حدود اتربرگ، تحکیم یک بعدی، مقاومت فشاری

1 Montmorillonite

2 Sigma Aldrich

جدول ۲. مشخصات فیزیکی و مکانیکی ناتورس

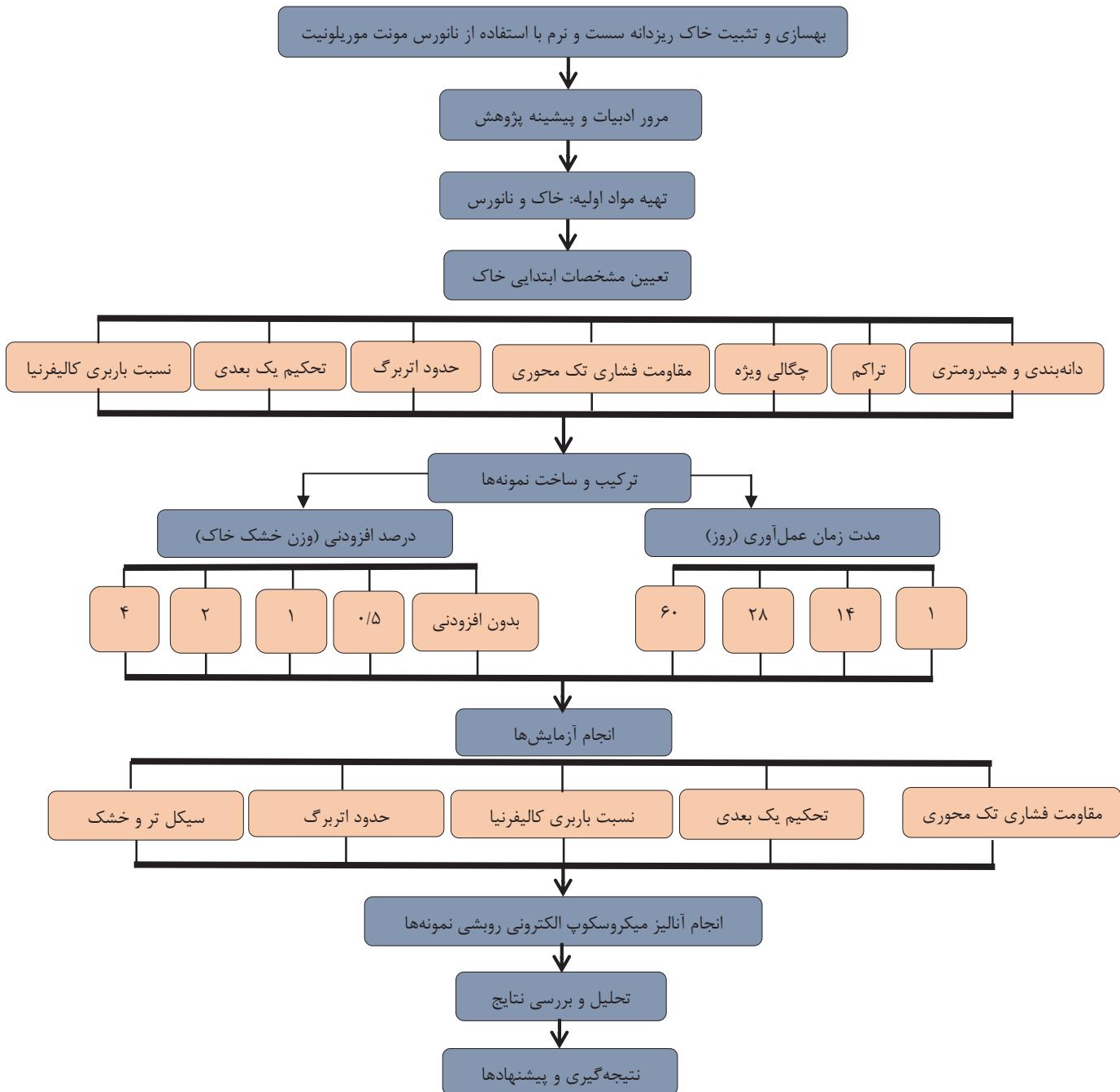
Table 2. Physical and mechanical properties of Nanoclay

پارامتر	مقدار
نوع کانی	مونت موریلونیت
چگالی	۰/۵ - ۰/۷ gr/cm ^۳
اندازه ذرات	۱-۲ Nm
مساحت سطح ویژه	۲۲۰-۲۷۰ (m ^۲ /gr)
مقدار هدایت الکتریکی	-۲۵ MV
ضریب تبادل یونی	۴۸ (meg/100gr)
فاصله خالی بین ذرات	۶۰ Å°
رنگ	زرد روشن
رطوبت	% ۲-۱

جدول ۳. آنالیز شیمیایی ناتورس مونت موریلونیت

Table 3. Chemical analysis of montmorillonite Nanoclay

ترکیب	Na ₂ O	MgO	Al ₂ O ₃	SiO ₂	K ₂ O	Cao	TiO ₂	Fe ₂ O ₃	LOI
درصد وزنی	۰/۹۸	۳/۲۹	۱۹/۶۰	۵۰/۹۵	۰/۸۶	۱/۹۷	۰/۶۲	۵/۶۲	۱۵/۴۵

شکل ۴. روش تثبیت خاک ریزدانه سست و نرم با استفاده از نانورس

Fig. 4. The process of soft and loose fine-grained soil stabilization with Nanoclay

شکل ۵. نمونه های ساخته شده تحت عمل آوری جهت آزمایش حدود اتربرگ

Fig. 5. Prepared samples under curing for Atterberg limit test

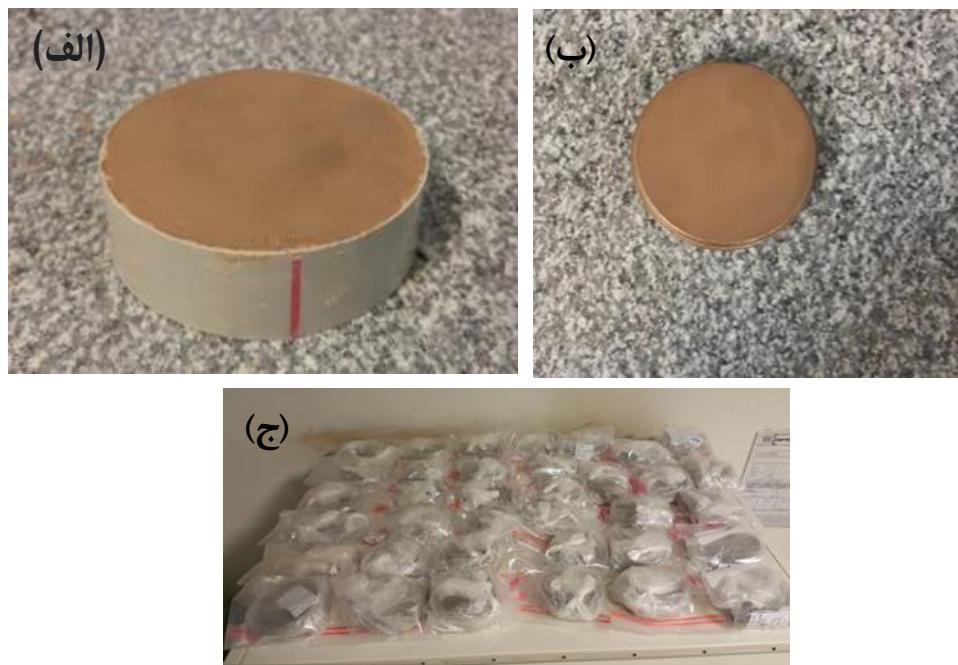
از دست دادن رطوبت در دوره های عمل آوری ۱، ۱۴، ۲۸ و ۶۰ روزه مطابق شکل ۵ در داخل چند لایه کیسه پلاستیکی قرار داده شده و در دمای اتاق 20 ± 2 درجه سانتی گراد به دور از تابش مستقیم نور خورشید نگهداری گردیدند.

۲-۳-۲- تحکیم یک بعدی
جهت ساخت نمونه های تحکیم، ابتدا خاک برداشت شده در دمای ۱۱۰ درجه سانتی گراد در مدت زمان ۲۴ ساعت داخل گرمخانه قرار داده شد تا کاملا خشک گردد. سپس خاک خشک شده بر اساس حداکثر وزن مخصوص خشک خاک به دست آمده از آزمایش تراکم استاندارد با نانورس در مقادیر ۰/۵، ۱، ۲، ۴ و ۸ درصد وزنی مخلوط شده و در ادامه با رطوبت بهینه به دست آمده از آزمایش تراکم مخلوط گردیدند. پس از ترکیب، مخلوط به دست آمده در قالب های تهیه شده از لوله پلیکا با ابعاد $7/8$ و $2/5$ سانتی متر) مطابق شکل ۶ (الف) در سه لایه به ضخامت یکسان ارتفاع $2/5$ سانتی متر) مطابق شکل ۶ (الف) در سه لایه به ضخامت یکسان متراتراکم گردیدند. جهت پیوستگی بیشتر لایه های خاک، پس از تراکم هر

خطا و اشتیاه در نتایج به دست آمده گردند. در این پژوهش عمل اختلاط تمامی نمونه ها به صورت دستی با استفاده از کاردک بر روی یک سینی آهنی یکدست و تمیز انجام گردید مدت زمان اختلاط نمونه با افزودنی نانورس حداقل ۱۲ دقیقه بوده و برای اختلاط همگن نمونه ها با ماده افزودنی، در ابتدا مصالح خاک و ماده افزودنی به صورت خشک با هم مخلوط شدن سپس به این مخلوط رطوبت مورد نظر اضافه و ترکیب گردید در نهایت مخلوط به دست آمده به صورت چشمی کنترل گردید تا کاملا یکنواخت باشد. در ادامه نحوه آماده سازی نمونه های هر آزمایش بیان می گردد.

۲-۳-۱- حدود اتربرگ

جهت ساخت نمونه های حدود اتربرگ، ابتدا خاک برداشت شده در دمای ۱۱۰ درجه سانتی گراد در مدت زمان ۲۴ ساعت در داخل گرمخانه قرار داده شد تا کاملا خشک گردد. سپس خاک خشک شده با افزودنی نانورس در مقادیر ۰/۵، ۱، ۲ و ۴ درصد وزنی مخلوط شد سپس مقداری آب به مخلوط به دست آمده اضافه گردید. در ادامه نمونه های ساخته شده جهت جلوگیری

شکل ۶. تصاویری از (الف) نمونه ساخته شده درون قالب (ب) قرارگیری نمونه در داخل رینگ تحکیم (ج) نمونه های ساخته شده تحت عمل آوری جهت آزمایش تحکیم یک بعدی

Fig. 6. Pictures of a) Prepared samples in the mold b) Placing the sample in consolidation ring c) Prepared samples under curing for 1D consolidation test

۰/۵، ۱، ۲، ۴ و ۸ درصد وزنی مخلوط شده و در ادامه با رطوبت بهینه به دست آمده از آزمایش تراکم مخلوط گردیدند سپس مخلوط به دست آمده در قالب‌های استوانه‌ای شکل، به قطر $5/5$ سانتی‌متر و ارتفاع ۱۱ سانتی‌متر در پنج لایه با ضخامت یکسان تا رسیدن به ارتفاع مورد نظر تراکم گردید. در نهایت نمونه‌های ساخته شده جهت جلوگیری از دست دادن رطوبت در دوره‌های عمل آوری ۱، ۱۴، ۲۸ و ۶۰ روزه مطابق شکل ۶ (ج) در داخل چند لایه کيسه پلاستيكي قرار داده شده و در دماي اتاق 20 ± 2 درجه سانتي‌گراد به دور از تابش مستقيمه نور خورشيد نگهداري گردیدند و پس از گذراندن دوره‌های عمل آوری نمونه‌ها با استفاده از دستگاه نمونه درآور خاک^۱ درون رينگ فلزي دستگاه تحكيم مطابق شکل ۶ (ب) با ابعاد (قطر $7/5$ و ارتفاع ۲ سانتی‌متر) حاي گرفته و تابش مستقيمه نور خورشيد نگهداري گردیدند.

لایه، سطح آن توسط تیغ خراش داده شد. در نهایت نمونه‌های ساخته شده جهت جلوگیری از دست دادن رطوبت در دوره‌های عمل آوری ۱، ۱۴، ۲۸ و ۶۰ روزه مطابق شکل ۶ (ج) در داخل چند لایه کيسه پلاستيكي قرار داده شده و در دماي اتاق 20 ± 2 درجه سانتي‌گراد به دور از تابش مستقيمه نور خورشيد نگهداري گردیدند و پس از گذراندن دوره‌های عمل آوری نمونه‌ها با استفاده از دستگاه نمونه درآور خاک^۱ درون رينگ فلزي دستگاه تحكيم تحت آزمایش قرار گرفتند.

۲-۳-۳- مقاومت فشاری تک محوري

در ساخت نمونه‌های مقاومت فشاری تک محوري، خاک خشک شده را با در نظر گرفتن حداکثر وزن مخصوص خشک خاک با ناتورس در مقادير

۱ Soil Sample Ejector

شکل ۷. نمونه ها تحت سیکل تر و خشک

Fig. 7. Samples under wet-dry cycles

آزمایش تحکیم یک بعدی با حضور نانورس به میزان $۰/۵$ ، ۱ ، ۲ و ۴ درصد وزن خشک خاک ساخته شد و در دوره های عمل آوری ۱ ، ۱۴ ، ۲۸ و ۶۰ روزه تحت آزمایش قرار گرفتند. به شکلی که نمونه ها بر اساس استاندارد ASTM D559 تر و خشک شدند و پایداری نمونه ها اندازه گیری شد [۳۳]. برای انجام این آزمایش، نمونه های تثبیت شده و تثبیت نشده ابتدا در آب مقطر در دمای اتاق ۲۰ ± ۲ درجه سانتی گراد مطابق شکل ۷ به مدت ۵ ساعت غوطه ور شدند. سپس، نمونه ها به مدت ۴۲ ساعت در گرمخانه با دمای ۷۱ ± ۲ درجه سانتی گراد قرار داده شدند این مسیر به عنوان یک سیکل در نظر گرفته شد.

در نهایت جهت بررسی تاثیر نانورس بر ریز ساختار خاک و صحبت سنجی نتایج، از نمونه های بدون تثبیت و تثبیت شده با ۴% نانورس در دوره عمل آوری ۶۰ روزه عکس برداری میکروسکوپی الکترونی رویشی انجام گردید. جهت ارائه بهتر جزئیات، آزمایش های صورت گرفته در جدول ۴ نشان داده شده است.

انجام گردید [۳۲]. بدین شکل خاک مورد تثبیت با در نظر گرفتن حداکثر وزن مخصوص به دست آمده از آزمایش تراکم استاندارد با میزان بهینه افزودنی نانورس به صورت خشک مخلوط گردیده سپس با میزان رطوبت بهینه حاصل از آزمایش تراکم مخلوط گردید تا زمانی که مصالح یک دست و همگن حاصل شود در ادامه مخلوط به دست آمده مطابق با روش تراکم ASTM D698 در سه لایه و هر لایه با ۵ ضربه چکش $۲/۵$ کیلوگرمی در قالب CBR^۱ با ابعاد $۱۵/۲$ و ارتفاع $۱۷/۷$ سانتی متر) متراکم گردید. در نهایت نمونه های ساخته شده جهت جلوگیری از دست دادن رطوبت در دوره های عمل آوری ۱ ، ۱۴ ، ۲۸ و ۶۰ روزه در داخل چند کیسه پلاستیکی قرار داده شده و در دمای اتاق ۲۰ ± ۲ درجه سانتی گراد به دور از تابش مستقیم نور خورشید نگهداری گردیدند.

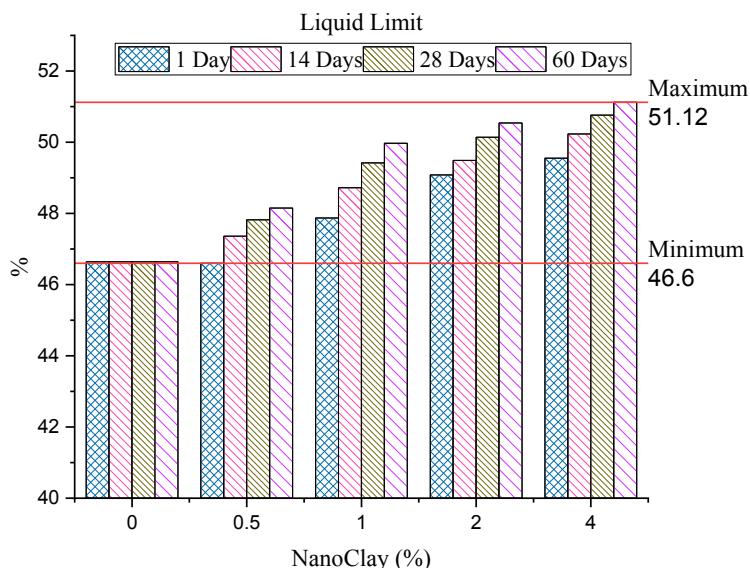
۲-۳-۵- سیکل تر و خشک

این آزمایش مطابق با روش انجام شده توسط اکبری و همکاران (۲۰۲۱) انجام گردید [۱]. نمونه های این آزمایش مطابق با روش ساخت نمونه های

جدول ۴. آزمایش‌های انجام شده جهت بررسی تاثیر نانورس بر خاک مورد مطالعه

Table 4. Conducted tests to investigate the effect of Nanoclay on the studied soil

SEM	نوع آزمایش (دوره‌های عمل‌آوری)	حدود اتربرگ (روز)	تحکیم یک بعدی (روز)	مقاومت فشاری تک محوری (روز)	نسبت باربری کالیفرنیا (روز)	سیکل تر و خشک (روز)
		۶۰ و ۲۸، ۱۴، ۱ (روز)	۶۰ و ۲۸، ۱۴، ۱ (روز)	۶۰ و ۲۸، ۱۴، ۱ (روز)	۶۰ و ۲۸، ۱۴، ۱ (روز)	۶۰ و ۲۸، ۱۴، ۱ (روز)
-	درصد وزنی	ASTM D559	ASTM D1883	ASTM D2166	ASTM D2435	ASTM D4318
✓	.	✓	✓	✓	✓	✓
-	۰/۵	✓	-	✓	✓	✓
-	۱	✓	-	✓	✓	✓
-	۲	✓	-	✓	✓	✓
✓	۴	✓	✓	✓	✓	✓
-	۸	-	-	✓	✓	-

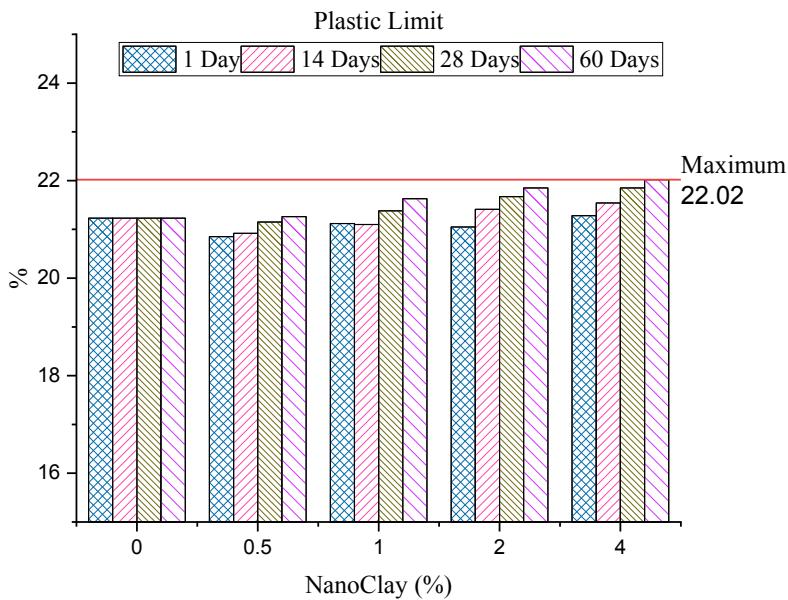
شکل ۸. حد روانی نمونه‌های ثبت نشده و تثبیت شده با نانورس در مقادیر و دوره‌های عمل‌آوری مختلف

Fig. 8. Liquid limit of unstabilized and stabilized samples with nanoclay at different contents and curing periods

روانی، حد خمیری به میزان جزئی و شاخص خمیری خاک می‌گرددند به نحوی که با افزودن ۴ درصد نانورس در دوره عمل‌آوری ۶۰ روزه حد روانی از ۴۶٪ به ۵۱/۱۲٪، حد خمیری از ۲۱/۲۳٪ به ۲۰٪ و شاخص خمیری از ۲۵/۴۱٪ به ۲۹٪ افزایش یافته است. این افزایش، ناشی از سطح مخصوص بالا، ذرات رسی و ساختمان کریستالی نانورس می‌باشد که باعث می‌شود میزان جذب آب نمونه‌های تثبیت شده افزایش یافته و در نتیجه حدود اتربرگ خاک مخلوط شده با افزودنی نانورس افزایش یابد. این نتایج

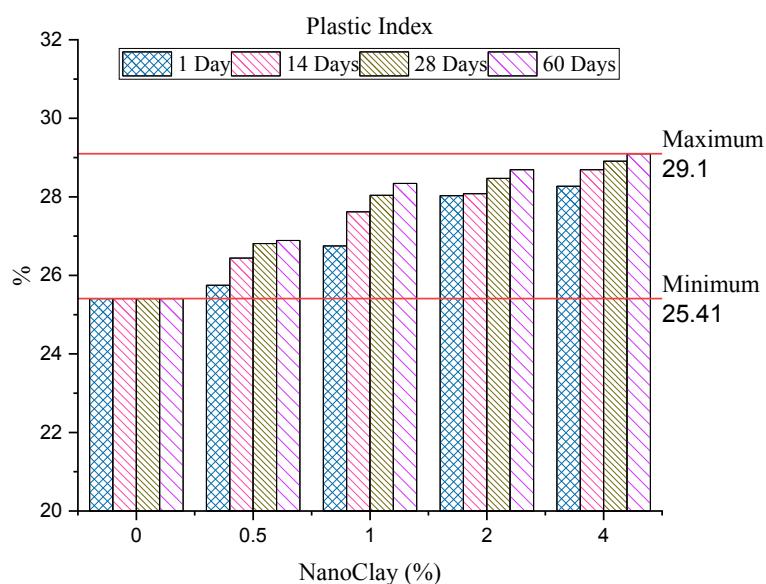
۳- بحث و نتیجه‌گیری

۳-۱- تاثیر نانورس مونت موریلوبنیت بر خواص پلاستیسیته خاک جهت بررسی اثر افزودنی نانورس بر خواص پلاستیسیته خاک، آزمایش حدود اتربرگ مطابق استاندارد ASTM D 4318 بر نمونه‌های تثبیت شده و تثبیت نشده انجام گردید. نتایج این آزمایش در شکل‌های ۹، ۸ و ۱۰ ارائه شده است. همانگونه که مشاهده می‌گردد افزایش مقادیر نانورس از ۰ تا ۴ درصد وزنی و افزایش دوره‌های عمل‌آوری سبب افزایش حد

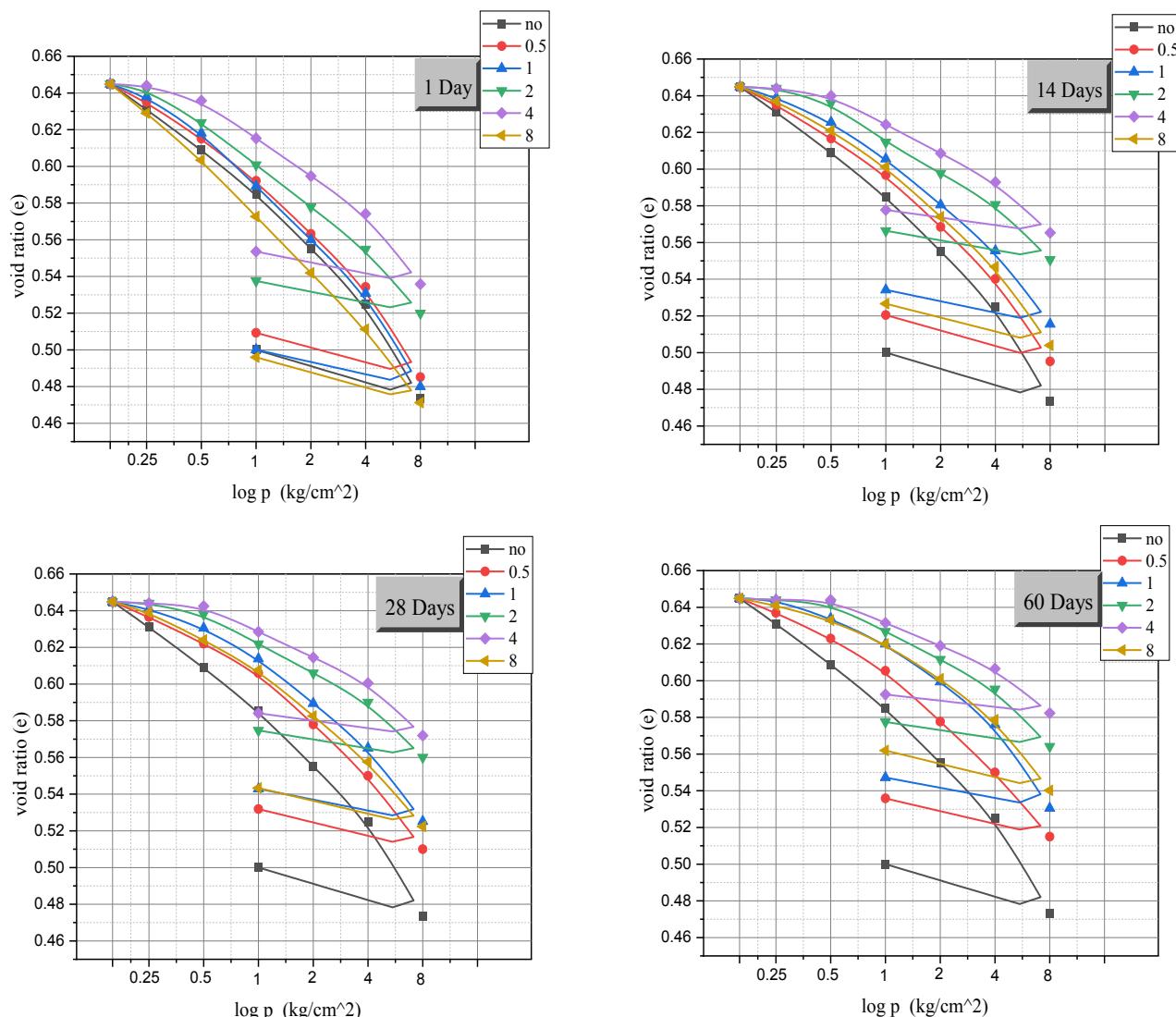
شکل ۹. حد خمیری نمونه های ثبت نشده و ثبیت شده با نانورس در مقادیر و دوره های عمل آوری مختلف

Fig. 9. Plastic limit of unstabilized and stabilized samples with nanoclay at different contents and curing periods

شکل ۱۰. شاخص خمیری نمونه های ثبت نشده و ثبیت شده با نانورس در مقادیر و دوره های عمل آوری مختلف

Fig. 10. Plastic index of unstabilized and stabilized samples with nanoclay at different contents and curing periods

شکل ۱۱. نمودارهای نسبت تخلخل - لگاریتم تنش نمونه‌های ثبیت شده با نانورس به تفکیک دوره‌های عمل‌آوری مختلف

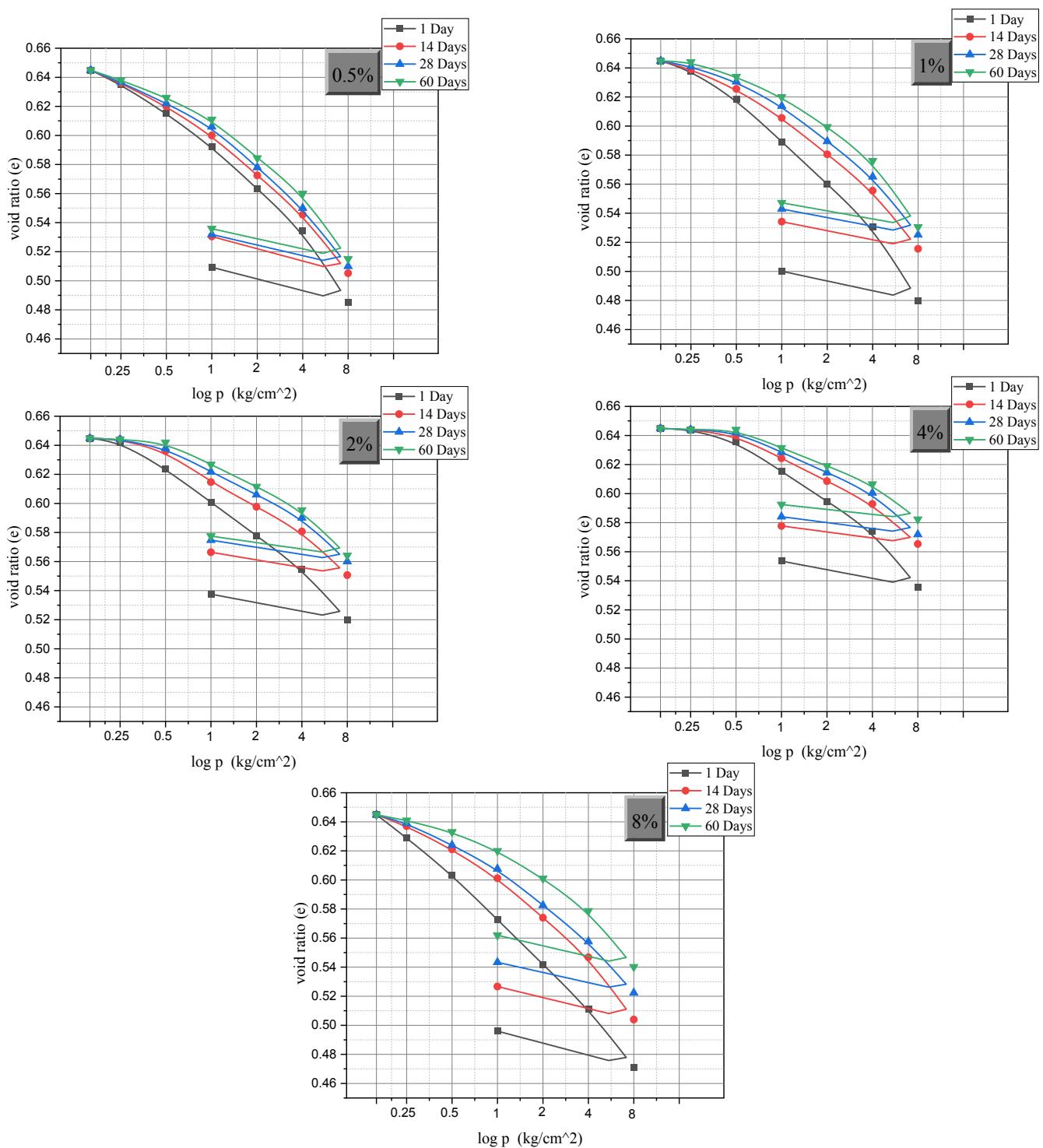
Fig. 11. Diagrams of void ratio-logarithm of pressure of stabilized samples with nanoclay separately sorted by different curing periods

به آزمایش‌های تحکیم برای افزودنی نانورس در مقادیر ۰، ۰/۵، ۱، ۲، ۴ و ۸ درصد وزنی در دوره‌های عمل‌آوری ۱، ۱۴، ۲۸ و ۶۰ روزه در شکل‌های ۱۱ تا ۱۷ ارائه شده است. به نحوی که شکل ۱۱ و ۱۲ نمایانگر نمودارهای نسبت تخلخل-لگاریتم تنش، شکل ۱۳ تا ۱۶ شامل نمودارهای نشست-جزر زمان در دوره‌های عمل‌آوری ۱ تا ۶۰ روز، شکل ۱۷ نمایانگر نمودارهای نشست، شاخص تورم^۱ (CS)، نفوذپذیری، ضریب تحکیم^۲ (CV) و شاخص فشردگی^۳ (Cc) خاک می‌باشد. همانطور که از نتایج مشاهده می‌شود

با مطالعات بهاری و همکاران (۲۰۱۳)، بدرو و حسین‌زاده (۲۰۱۸)، باقرزاده خلخالی و همکاران (۲۰۱۹) و قره و همکاران (۲۰۲۲) مطابقت دارد.

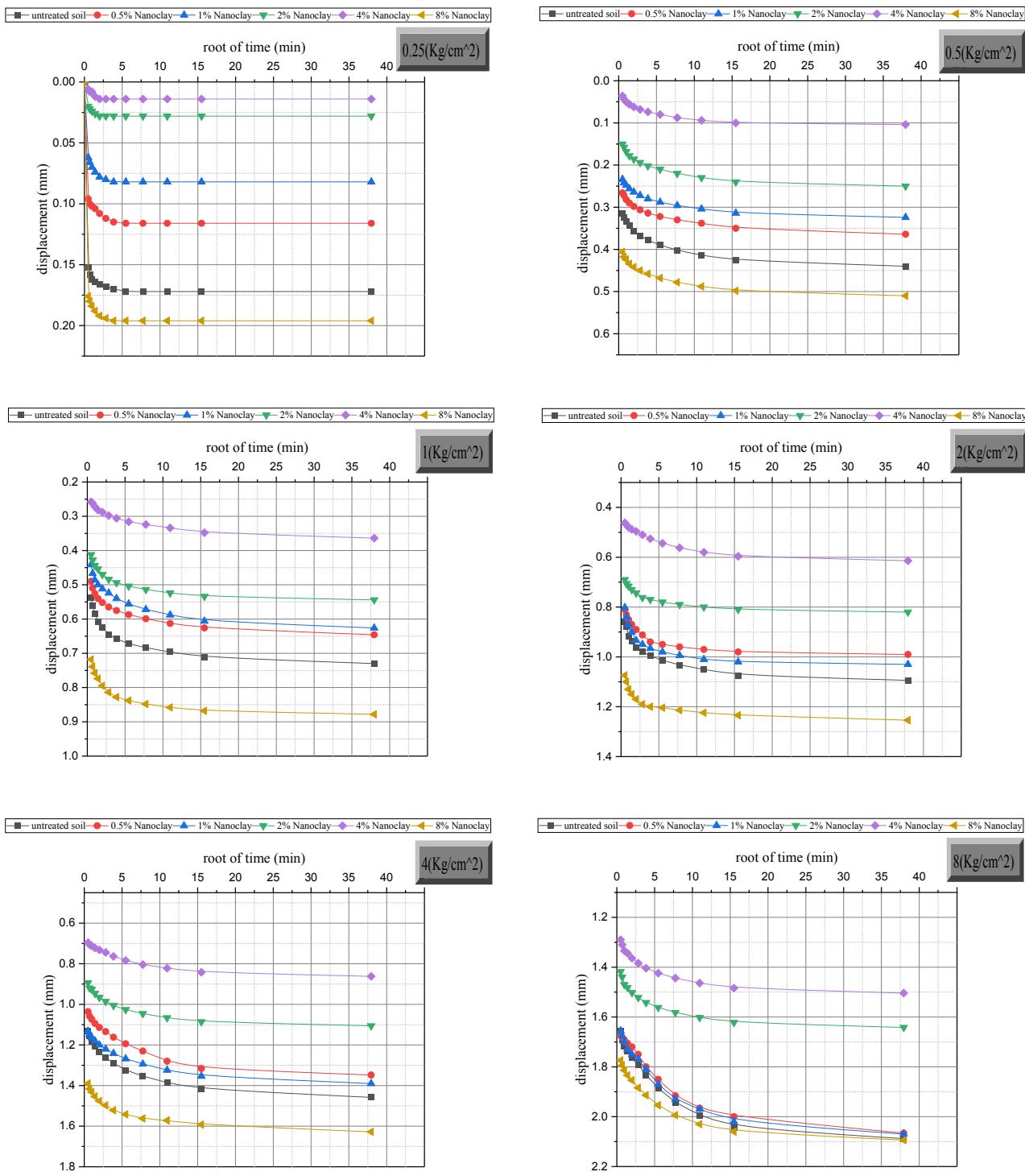
۳-۲- تاثیر نانورس مونت موریلوبنیت بر رفتار تحکیمی خاک در جهت بررسی تاثیر نانورس بر رفتار تحکیمی خاک مورد مطالعه، آزمایش تحکیم مطابق استاندارد ASTM D 2435 انجام گردید و نمونه‌های بدون ثبیت و ثبیت شده تحت اعمال وزنه‌های ۱، ۲، ۴، ۸، ۱۶ و ۳۲ کیلوگرمی که به ترتیب معادل تنش‌های قائم ۰/۲۵، ۰/۵، ۱، ۲، ۴، ۸ کیلوگرم بر سانتی‌متر مربع می‌باشند، قرار گرفتند [۳۴]. نتایج مربوط

1 Swelling Index
2 Coefficient of Consolidation
3 Compression Index

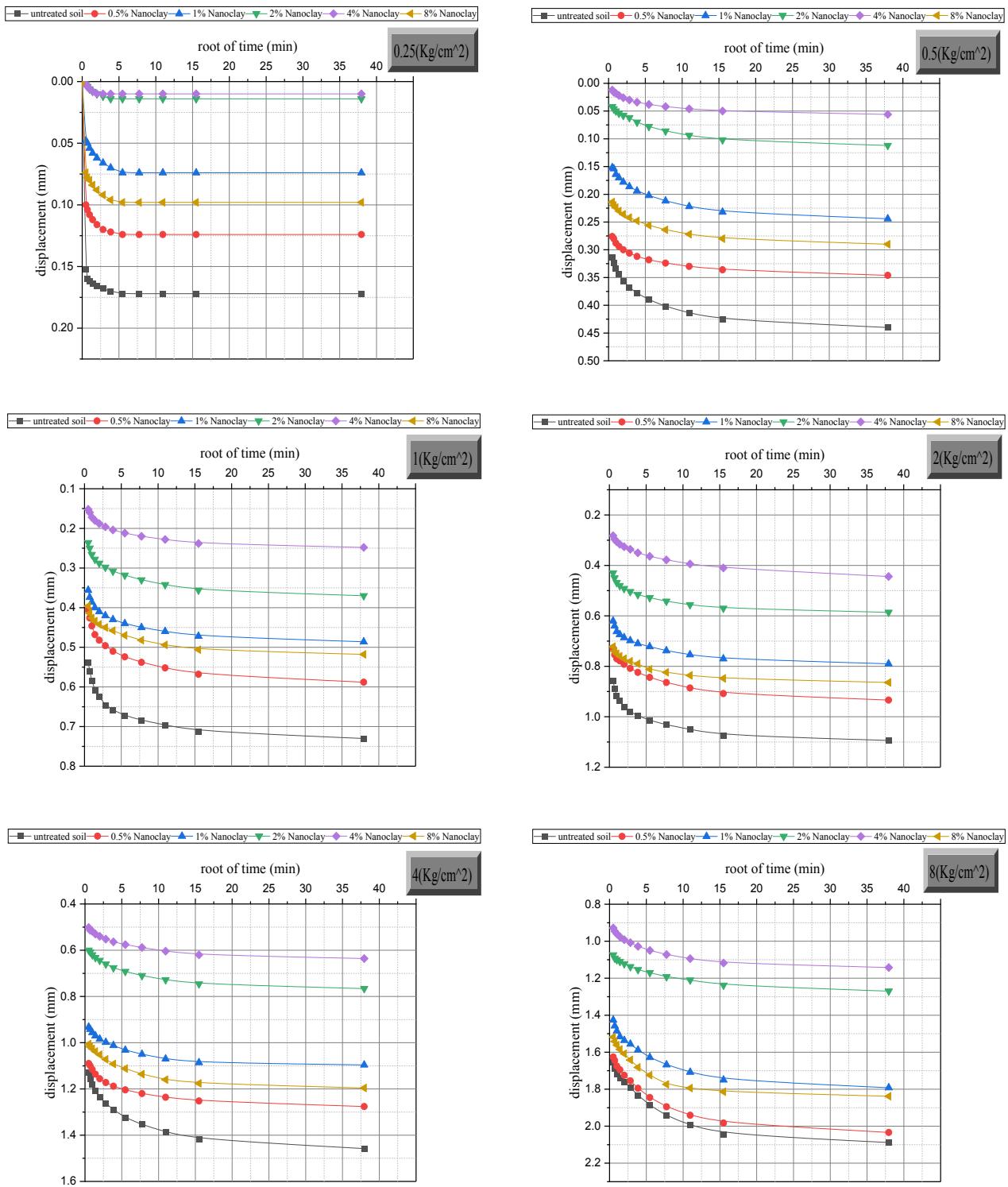
شکل ۱۲. نمودارهای نسبت تخلخل-لگاریتم تنفس نمونههای ثبیت شده با نانورس به تفکیک مقادیر مختلف نانورس

Fig. 12. Diagrams of void ratio-logarithm of pressure of stabilized samples with nanoclay separately sorted by different contents of nanoclay

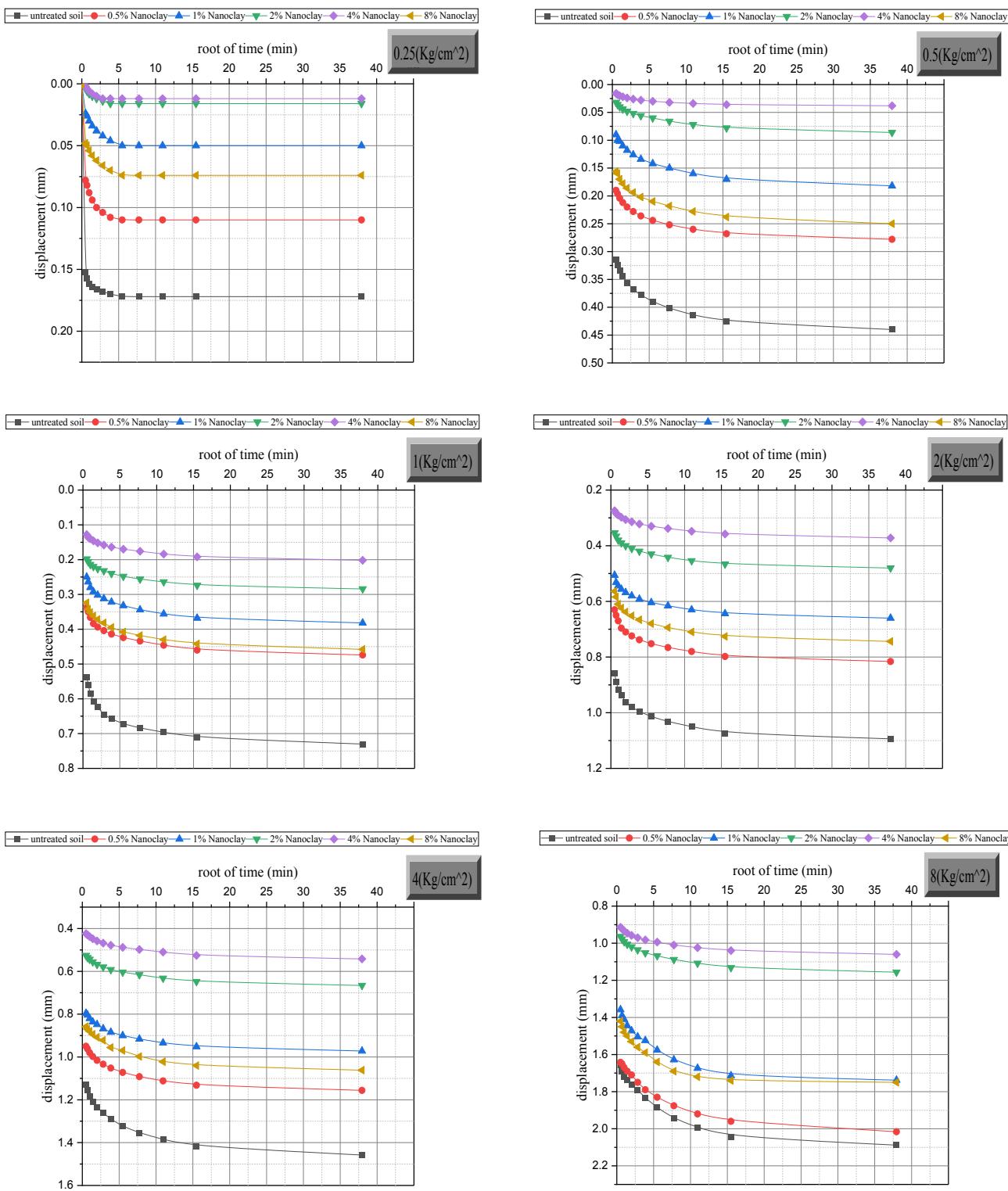
شکل ۱۳. نمودارهای نشست-جذر زمان با اعمال تنש‌های $0.25, 0.5, 1, 2, 4$ و 8 Kg/cm^2 پس از دوره عمل‌آوری ۱ روزه

Fig. 13. Diagrams of the settlement-square root of time by applying stresses of $0.25, 0.5, 1, 2, 4$, and 8 Kg/cm^2 after a curing period of 1 day

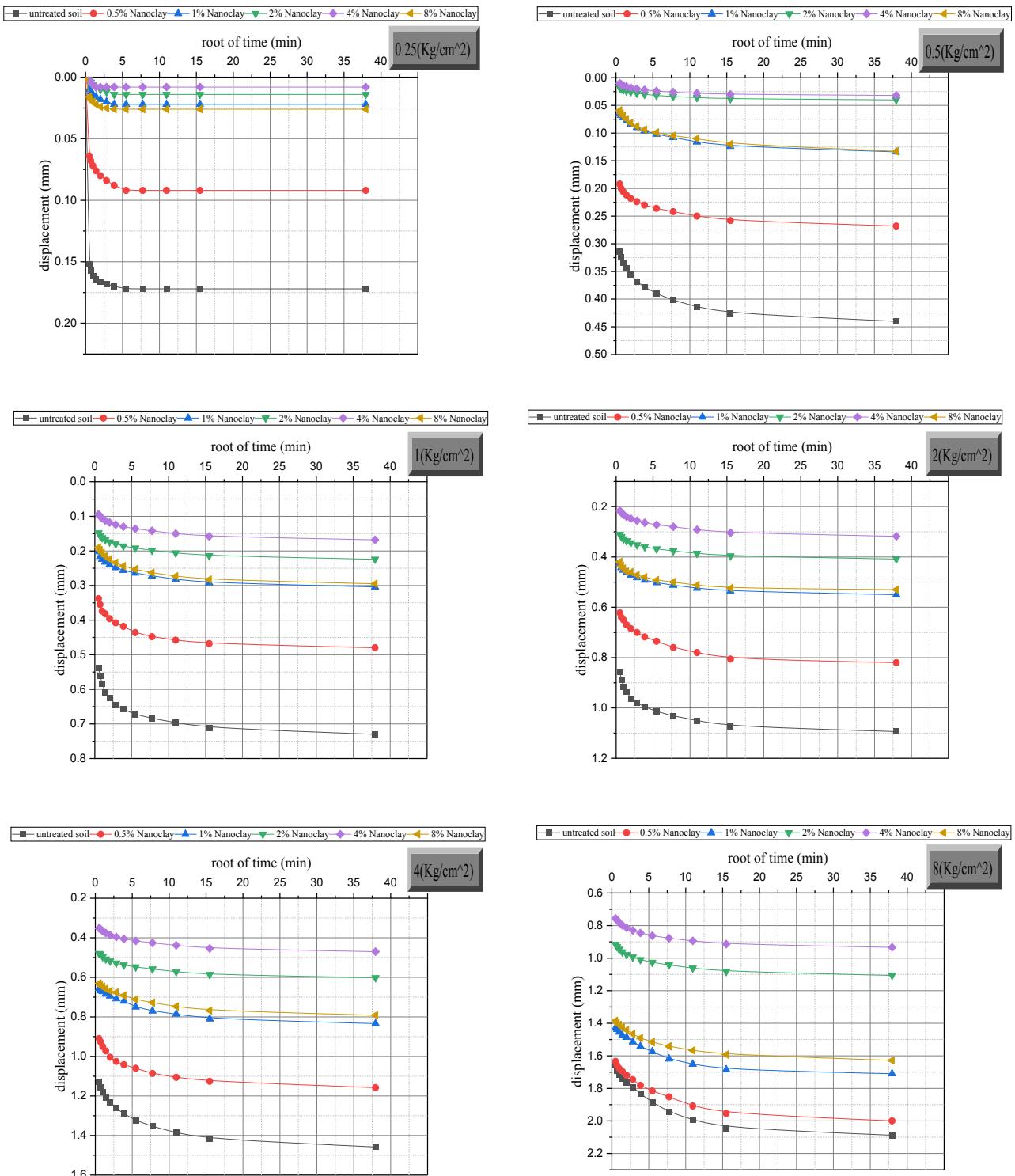
شکل ۱۴. نمودارهای نشست-جذر زمان با اعمال تنשی‌های ۰/۲۵، ۰/۵، ۱، ۲، ۴ و ۸ (Kg/cm²) پس از دوره عمل‌آوری ۱۴ روزه

Fig. 14. Diagrams of the settlement-square root of time by applying stresses of 0.25, 0.5, 1, 2, 4, and 8 (Kg/cm²) after a curing period of 14 days

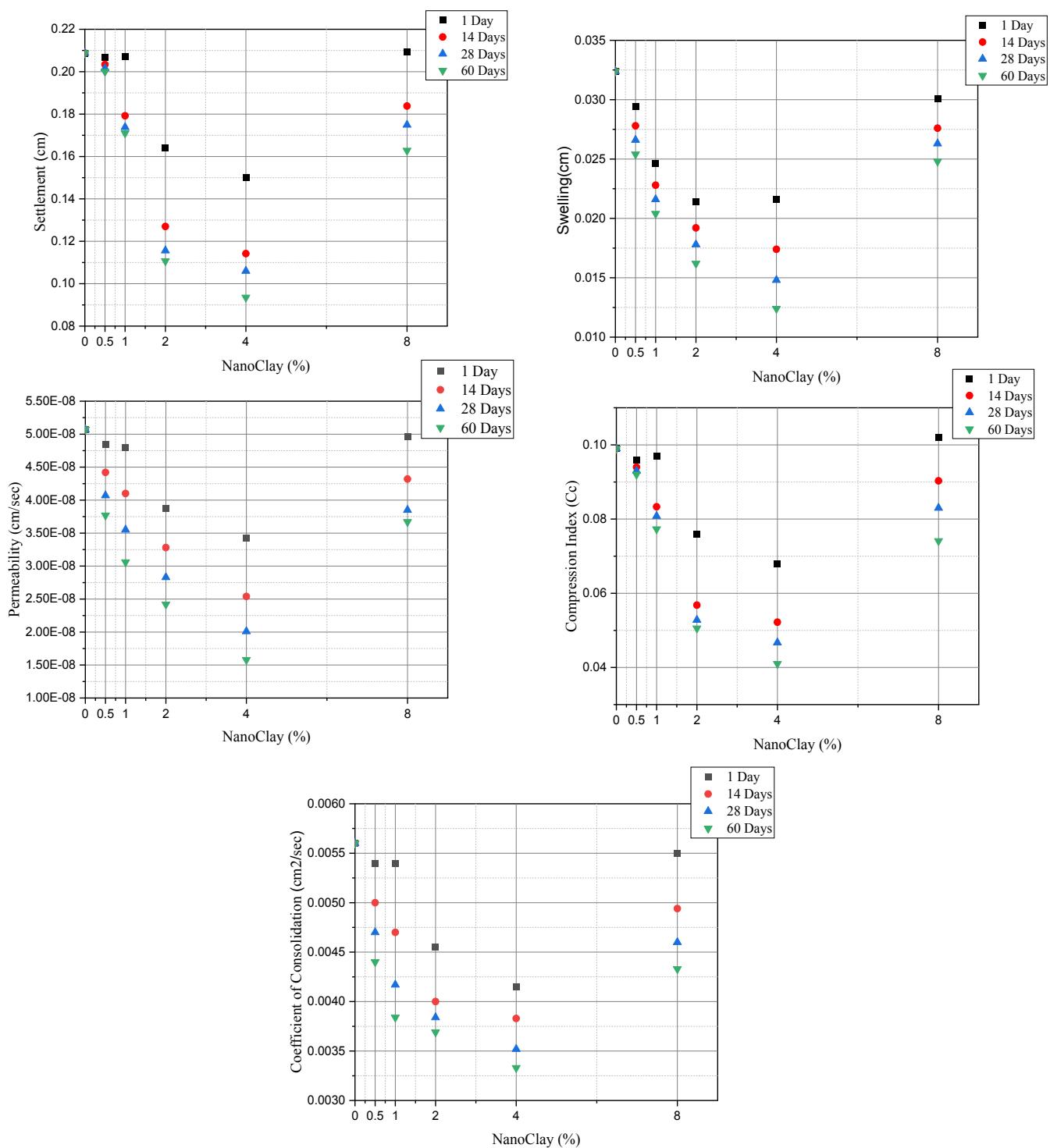
شکل ۱۵. نمودارهای نشست - جذر زمان با اعمال تنש‌های ۰/۲۵، ۰/۵، ۱، ۲، ۴ و ۸ (Kg/cm^2) پس از دوره عمل‌آوری ۲۸ روزه

Fig. 15. Diagrams of the settlement-square root of time by applying stresses of 0.25, 0.5, 1, 2, 4, and 8 (Kg/cm^2) after a curing period of 28 days

شکل ۱۶. نمودارهای نشست-جذر زمان با اعمال تنש های $0.25, 0.5, 1, 2, 4$ و 8 Kg/cm^2 پس از دوره عمل آوری ۶۰ روزه

Fig. 16. Diagrams of the settlement-square root of time by applying stresses of 0.25, 0.5, 1, 2, 4, and 8 (Kg/cm^2) after a curing period of 60 days

شکل ۱۷. نمودارهای تغییرات نشست، شاخص تورم، نفوذپذیری، شاخص فشردگی و ضریب تحکیم خاک در حضور مقدارهای مختلف نانورس و دوره‌های عمل‌آوری عمل‌آوری مختلف

Fig. 17. Diagrams of changes of settlement, swelling index, permeability, compression index, and coefficient of consolidation of soil in the presence of different contents of nanoclays and different curing periods

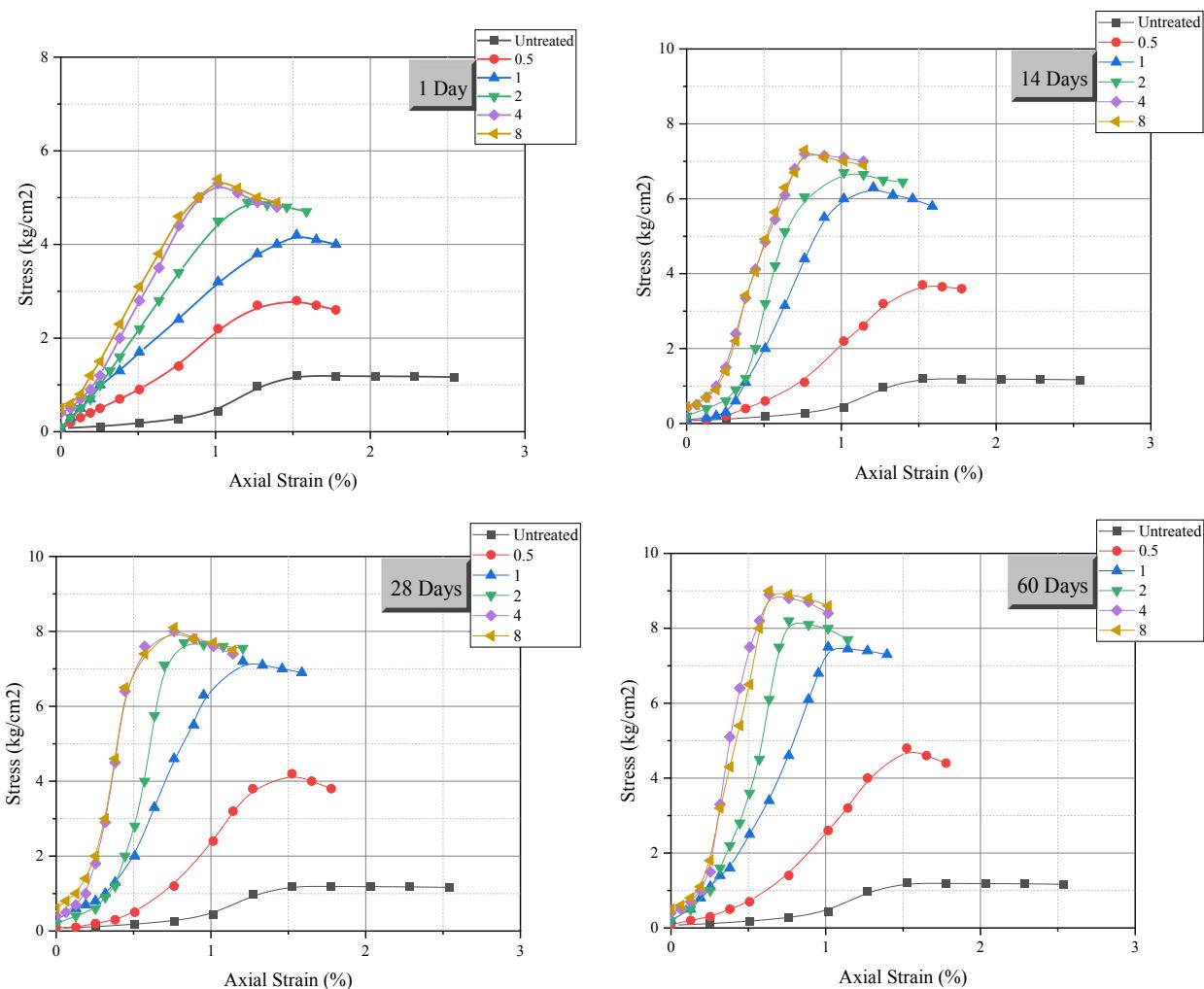
موجود میان ذرات خاک قرار گرفته و بیشتر آب موجود را جذب نموده و از اندرکنش آن با ذرات خاک می‌کاهند.

همچنین از دلایل کاهش اثر گذاری نانورس در مقادیر ۸ درصد وزنی، می‌توان گفت که با افزایش نانورس به بیش از میزان بهینه، رفتار خاک بیشتر تحت تاثیر ساختار و کلوخه‌های ایجاد شده توسط ذرات نانورس مازاد قرار می‌گیرد و با افزایش بارهای اعمالی به نمونه، این ساختار ایجاد شده توسط نانورس گسیخته شده و در نتیجه رفتار خاک روندی معکوس را در پیش می‌گیرد و منجر به کاهش تاثیرگذاری نانورس می‌گردد. قابل ذکر است که نتایج به دست آمده با پژوهش‌های کارومانچی و همکاران (۲۰۲۰)، کارکوش و همکاران (۲۰۲۰) و شارو و الونه (۲۰۱۶) مطابقت دارد.

۳-۳- تاثیر نانورس مونت موریلوبیت بر مقاومت فشاری تک محوری خاک
 پس از گزارندن دوره‌های عمل‌آوری نمونه‌های ساخته شده مطابق استاندارد ASTM D2166 تحت آزمایش مقاومت فشاری تک محوری با سرعت ۱ میلیمتر بر دقیقه قرار گرفتند. نتایج آزمایش مقاومت فشاری تک محوری در شکل‌های ۱۸ و ۱۹ نشان داده شده است. نتایج نشان می‌دهد که حضور نانورس و افزایش دوره‌های عمل‌آوری موجب افزایش مقاومت فشاری و کاهش کرنش در لحظه گسیختگی خاک می‌شود. بیشترین افزایش مقاومت فشاری مربوط به حضور نانورس به میزان ۸ درصد وزنی در دوره عمل‌آوری ۶۰ روزه می‌باشد که مقاومت فشاری به میزان ۷۵٪ افزایش یافته و کرنش گسیختگی نیز با کاهش ۳۶ درصدی همراه است که ناشی از کاهش تخلخل و افزایش سطح تماس بین ذرات به کمک نانورس می‌باشد. قابل ذکر است که حضور نانورس به میزان ۸ درصد وزنی به نسبت ۴ درصد وزنی تاثیر چشمگیری بر مقاومت فشاری خاک نداشته به نحوی که در شکل ۱۹ شبی افزایش منحنی‌های مقاومت فشاری با افزایش نانورس از ۴ درصد به ۸ درصد تقریباً ثابت مانده و در مدت زمان ۶۰ روزه مقاومت فشاری از ۸/۹ کیلوگرم بر سانتی‌متر مربع به ۹ کیلوگرم بر سانتی‌متر مربع افزایش یافته است و با توجه به تاثیر معکوس حضور ۸ درصد وزنی از نانورس بر پارامترهای تحکیمی خاک، می‌توان میزان بهینه نانورس را ۴ درصد وزن خشک خاک در نظر گرفت. نتایج به دست آمده در این بخش با نتایج پژوهش‌های خالید و همکاران (۲۰۱۷)، ابیشا و همکاران (۲۰۱۷) و قره و همکاران (۲۰۲۲) مطابقت دارد.

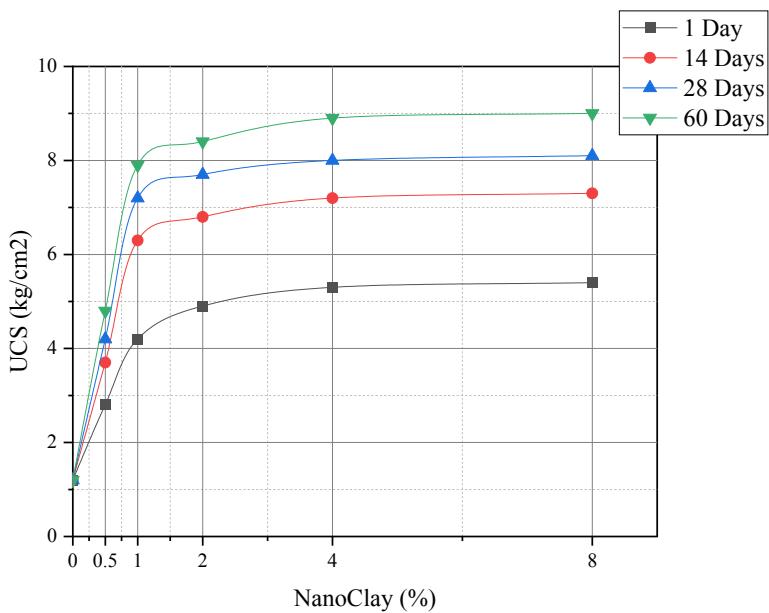
رفتار خاک تثبیت نشده عادی تحکیم یافته می‌باشد اما با افزایش مقادیر نانورس تا ۴٪ و افزایش دوره‌های عمل‌آوری رفتار خاک پیش تحکیم یافته می‌شود به نحوی که بیشترین میزان پیش تحکیمی در افزودن ۴٪ نانورس در مدت زمان عمل‌آوری ۶۰ روزه به دست آمده که رفتار خاک تا حدود ۶ کیلوگرم بر سانتی‌متر مربع پیش تحکیم یافته می‌باشد. همچنین از نمودارهای نشست-جدز زمان می‌توان به این نکته پی برد حضور افزودنی تا ۴ درصد وزنی و افزایش دوره‌های عمل‌آوری سبب کاهش نشست خاک در برابر تنش‌های اعمالی می‌شود. حضور نانورس تا ۴ درصد وزنی و دوره‌های عمل‌آوری سبب کاهش شاخص فشردگی، ضریب تحکیم، میزان نشست، نفوذپذیری و شاخص تورم خاک می‌گردد. به نحوی که حضور ۴٪ نانورس و دوره عمل‌آوری ۶۰ روزه موجب گردیده که شاخص فشردگی از ۰/۹۹ به ۰/۰۴۱، ضریب تحکیم از ۰/۰۵۶ به ۰/۰۳۳، نشست از ۰/۰۸۸ به ۰/۰۴۱ به ۰/۰۹۳۵ سانتی‌متر، نفوذپذیری از ۵/۰۷۸ سانتی‌متر بر ثانیه به ۱/۵۸ به ۰/۰۹۳۵ سانتی‌متر بر ثانیه و شاخص تورم از ۰/۰۳۲۴ به ۰/۰۱۲۴ سانتی‌متر کاهش یابد. به عبارتی، شاخص فشردگی، ضریب تحکیم، میزان نشست، نفوذپذیری و تورم نسبت به نمونه تثبیت نشده به ترتیب به میزان ۵۸٪، ۵۹٪، ۵۵٪، ۶۹٪ و ۶۲٪ کاهش یافته است. اما با افزودن نانورس به میزان ۸ درصد وزنی رفتار خاک روندی معکوس را در پیش گرفته و موجب افزایش شاخص فشردگی، ضریب تحکیم، نشست، نفوذپذیری و شاخص تورم خاک گردیده است. همینطور از نتایج مشخص است که سرعت واکنش نانورس با خاک در ۱۴ روز ابتدایی بسیار سریع بوده و سبب تاثیرگذاری بیشتری بر رفتار خاک گردیده است اما با افزایش دوره‌های عمل‌آوری به بیش از ۱۴ روز از میزان سرعت واکنش نانورس با خاک کاهش یافته است.

این کاهش در شاخص فشردگی و میزان نشست خاک ناشی از وجود ذرات نانورس می‌باشد که موجب افزایش سطح تماس بین ذرات خاک می‌شود به صورتی که بخشی از حفره‌های موجود بین ذرات خاک را پر نموده و باعث افزایش نیروهای پیوندی و قفل‌شدنی بین ذرات خاک می‌شود و در نتیجه مقاومت خاک در برابر بارهای اعمالی افزایش یافته است. کاهش نفوذپذیری نیز ناشی از کاهش حفره‌های موجود در ذرات خاک می‌باشد که موجب پیوند میان ذرات خاک و نانورس گردیده و در نتیجه جریان نفوذپذیری در خاک کاهش می‌یابد. همچنین کاهش تورم خاک نیز به علت مونت موریلوبیت بودن ذرات نانورس می‌باشد زیرا این ذرات قدرت جذب آب بالایی دارد به همین دلیل با افزودن نانورس، این نانو ذرات در حفره‌های

شکل ۱۸. نمودارهای تنش-کرنش نمونه‌های تثبیت شده با نانوپرس در مقادیر و دوره‌های عمل آوری مختلف

Fig. 18. Diagrams of stress-strain of stabilized samples with nanoclay at different contents and curing periods

شکل ۱۹. نمودار مقاومت فشاری تک محوری نمونه‌های تثبیت شده با نانورس در مقادیر و دوره‌های عمل‌آوری مختلف

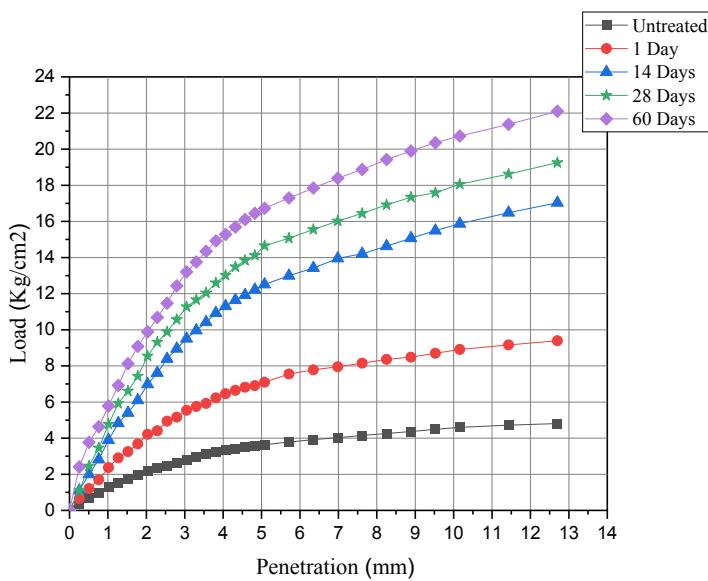
Fig. 19. Diagram of uniaxial compressive strength of stabilized samples with nanoclay at different contents and curing periods

۳-۵- تأثیر نانورس مونت موریلونیت بر پایداری نمونه‌های تثبیت شده در مقابل سیکل‌های تر و خشک

با اعمال سیکل‌های تر و خشک، نمونه‌های تثبیت شده با نانورس رفتار متفاوتی از خود نشان دادند. شکل ۲۲ نتایج اعمال سیکل‌های تر و خشک بر میزان افت وزنی نمونه‌های تثبیت شده با $0/5$ ، 1 ، 2 و 4 درصد افزودنی نانورس در دوره‌های عمل‌آوری 1 ، 14 ، 28 و 60 روزه را نشان می‌دهد.

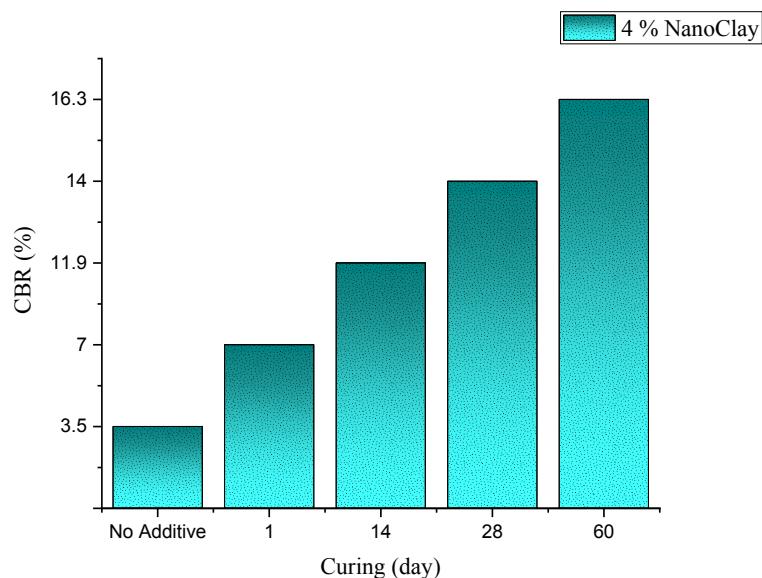
در سیکل ابتدایی تر و خشک نمونه‌های تثبیت نشده در سیکل تر شدگی به دلیل جذب آب و غلبه نیروهای تورمی ذرات بر نیروهای واندروالس بین ذرات، به طور کامل گسیخته شدند. نمونه‌های تثبیت شده با $0/5$ و 1 % نانورس در دوره‌های عمل‌آوری 1 ، 14 ، 28 و 60 روزه و نمونه‌های تثبیت شده با 2 % و 4 % نانورس در دوره عمل‌آوری 1 روزه در برابر سیکل تر و خشک اعمالی به نسبت نمونه‌های تثبیت نشده پایداری بیشتری از خود نشان دادند بدین صورت که پس از اعمال سیکل ابتدایی (تر شدگی) دچار گسیختگی نگردیدند ولی حضور آب در میان ذرات خاک موجب شسته شدن مقداری از نانوذرات موجود در خاک گردید و از پایداری نمونه‌ها کاهش یافت به نحوی که پس از قرار گرفتن در سیکل خشک، ترکهای ریز و افت وزنی در نمونه‌ها مشاهده گردید سپس در سیکل دوم (تر شدگی) حضور آب سبب شسته شدن بیشتر ذرات نانورس در خاک گردید و در نهایت نمونه‌های ذکر

۴- تأثیر نانورس مونت موریلونیت بر نسبت باربری خاک با افزودن میزان بهینه نانورس اثر آن بر نسبت باربری خاک در دوره‌های عمل‌آوری 1 ، 14 ، 28 و 60 روزه مطابق استاندارد ASTM D1883 بررسی گردید. در شکل ۲۰ نمودار فشار-فرورفتگی و در شکل ۲۱ مقدار CBR نمونه‌ها در حضور 4 درصد نانورس در مدت زمان‌های عمل‌آوری مختلف مشخص گردیده است. همانطور که از نتایج مشخص است افزودن 4 درصد نانورس سبب افزایش نسبت باربری خاک می‌گردد و با افزایش دوره‌های عمل‌آوری این پارامتر روند صعودی را در پیش گرفته است به نحوی که در مدت زمان 60 روزه مقدار CBR خاک به $16/3$ % رسیده است. این افزایش نسبت باربری با گذشت زمان، ناشی از بهبود واکنش‌های سیماناتاسیون نانورس می‌باشد. اما باید توجه داشت که نرخ افزایش نسبت باربری خاک در حضور نانورس در 14 روز ابتدایی بسیار بالا می‌باشد بدین شکل که نسبت باربری خاک تثبیت نشده از $3/5$ % با افزودن میزان بهینه نانورس در مدت زمان 14 روزه به $11/9$ % رسیده است و با افزایش دوره‌های عمل‌آوری به 28 و 60 روز، از سرعت رشد این پارامتر کاسته شده است که نشان از سرعت بالای واکنش نانورس در روزهای ابتدایی با خاک دارد. نتایج به دست آمده در این بخش نیز با نتایج پژوهش‌های اونیلاو و همکاران (۲۰۱۷) و ایشا و همکاران (۲۰۱۷) مطابقت دارد.

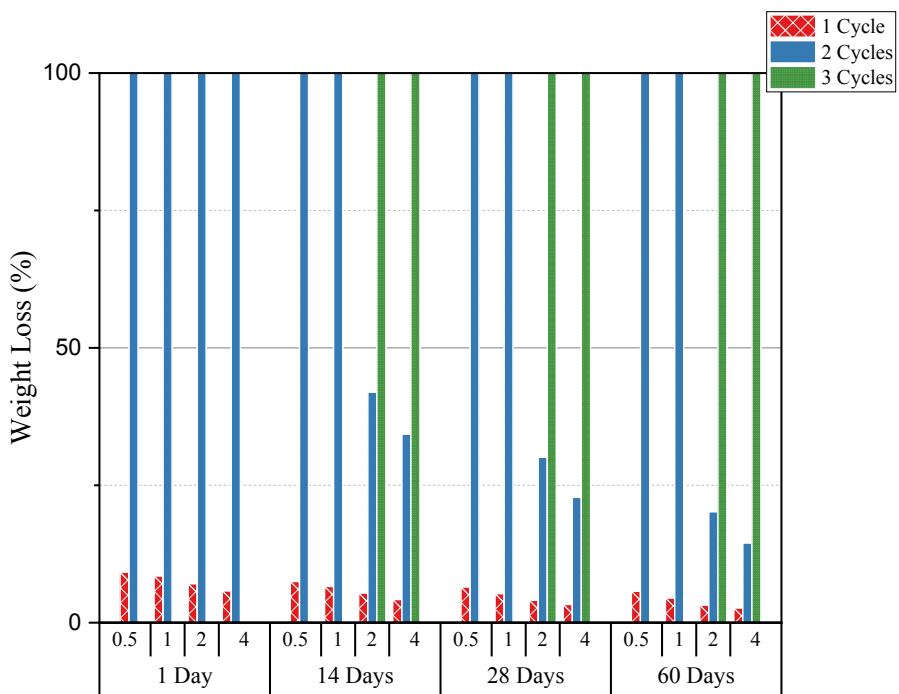
شکل ۲۰. نمودار فشار - فرورفتگی نمونه های تثبیت نشده و تثبیت شده با ۴٪ نانورس پس از دوره های عمل آوری مختلف

Fig. 20. Diagrams of load-penetration of unstabilized and stabilized samples with 4% nanoclay after different curing periods

شکل ۲۱. مقادیر CBR نمونه های تثبیت نشده و تثبیت شده با ۴٪ نانورس پس از دوره های عمل آوری مختلف

Fig. 21. CBR values of unstabilized and stabilized samples with 4% nanoclay after different curing periods

شکل ۲۲. درصد افت وزنی نمونه‌های تثبیت شده با نانورس در مقادیر و دوره‌های عمل‌آوری مختلف تحت سیکل‌های تر و خشک

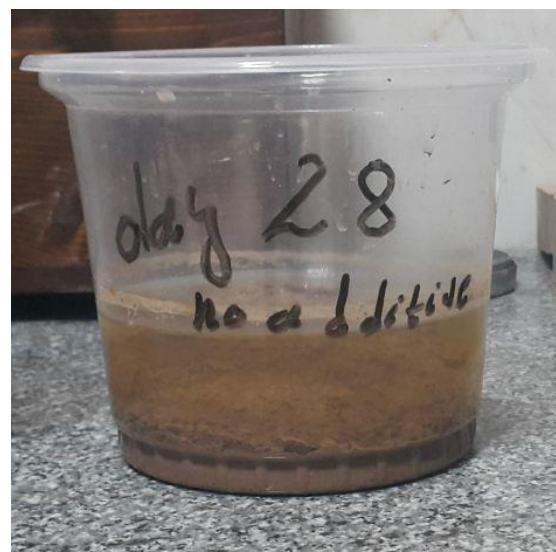
Fig. 22. Weight loss percentage of stabilized samples with nanoclay at different contents and curing periods under wet-dry cycles

با ۴٪ نانورس پس از دومین سیکل تر و خشک در دوره عمل آوری ۱۴ روزه به ترتیب برابر با $41/9$ ٪ و $34/3$ ٪، در دوره عمل آوری ۲۸ روزه به ترتیب برابر با $30/1$ ٪ و $22/8$ ٪ و در نهایت در دوره عمل آوری ۶۰ روزه به ترتیب برابر با $20/2$ ٪ و $14/5$ ٪ می‌باشد. شکل‌های ۲۳ تا ۲۵ وضعیت نمونه ثبیت نشده و نمونه‌های ثبیت شده با $00/5$ ٪، ۱٪ و ۴٪ درصد نانورس تحت عمل آوری ۲۸ روزه با اعمال سیکل‌های تر و خشک را نشان می‌دهد.

٣-٦- نتایج عکسبرداری میکروسکوپ الکترونی رویشی

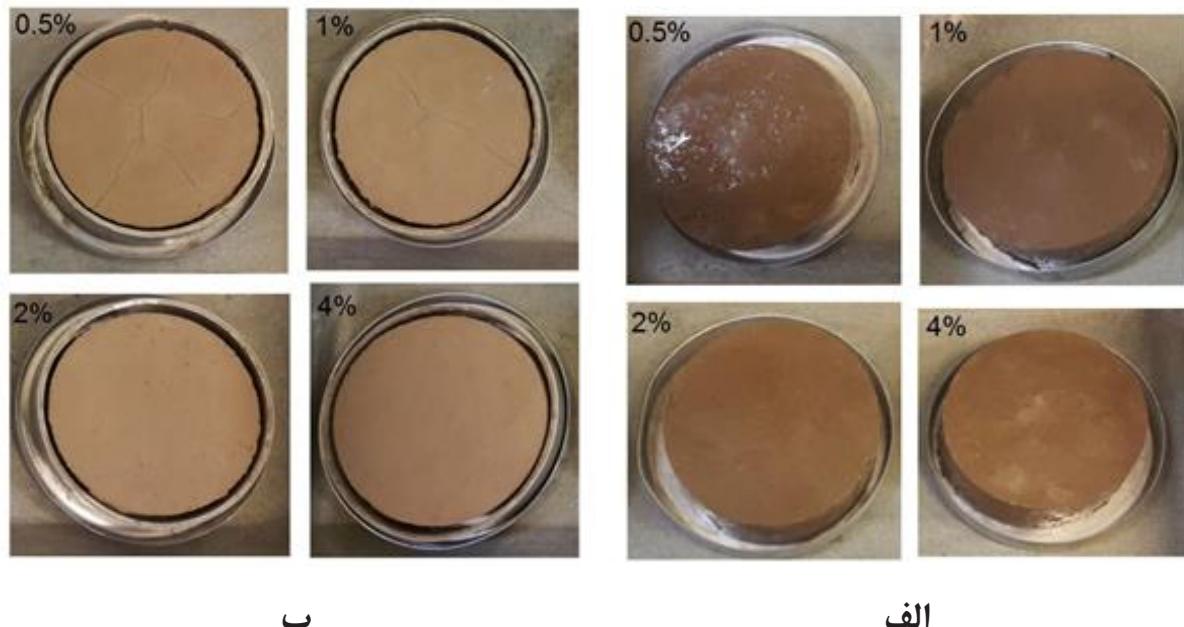
در جهت بررسی تاثیر نانورس بر ساختار خاک و کنترل آن با نتایج بدست آمده عکس‌های میکروسکوپ الکترونی روشی از نمونه‌های تثبیت نشده و تثبیت شده با مقدار ۴٪ افودونی نانورس در مدت زمان ۶۰ روزه در دو مقیاس ۵۰ میکرومتر و ۲۰ میکرومتر انجام گردید. در شکل ۲۶ نتایج آنالیز عکسبرداری میکروسکوپی از نمونه‌های تثبیت نشده و تثبیت شده با میزان ۴٪ افودونی نانورس در مدت زمان ۶۰ روزه در مقیاس ۵۰ میکرومتر

شده در این سیکل به طور کامل گسیخته شدند. ولی نمونه‌های تثبیت شده با میزان ۲٪ و ۴٪ نانورس در مدت زمان‌های ۱۴، ۲۸ و ۶۰ روزه به دلیل حضور بیشتر ذرات نانورس و همچنین خاصیت سیماتاتاسیون مناسب میان افزودنی نانورس و ذرات خاک، پایداری نسبتاً بیشتری در مقابل سیکل‌های تر و خشک اعمالی از خود نشان دادند. این نمونه‌های تثبیت شده در برابر سیکل ابتدایی تر و خشک دچار افت وزنی کمتری گردیدند و همچنین در دومین سیکل تر شدگی تخریب نگردیدند اما افت وزنی نمونه‌ها شدت یافت که این میزان افت وزنی به دوره‌های عمل آوری گذرانده شده و میزان حضور نانورس بستگی داشت و در نهایت این نمونه‌ها در سیکل سوم تر شدگی به طور کامل گسیخته شدند. بیشترین میزان افت وزنی در پایان اولین سیکل تر و خشک مربوط به نمونه تثبیت شده با ۵٪ نانورس در دوره عمل آوری ۱ روزه برابر با ۹/۲٪ و کمترین میزان افت وزنی در پایان اولین سیکل تر و خشک مربوط به نمونه تثبیت شده با ۴٪ نانورس در دوره عمل آوری ۶۰ روزه برابر با ۷/۲٪ می‌باشد همچنین میزان افت وزنی نمونه‌های تثبیت شده

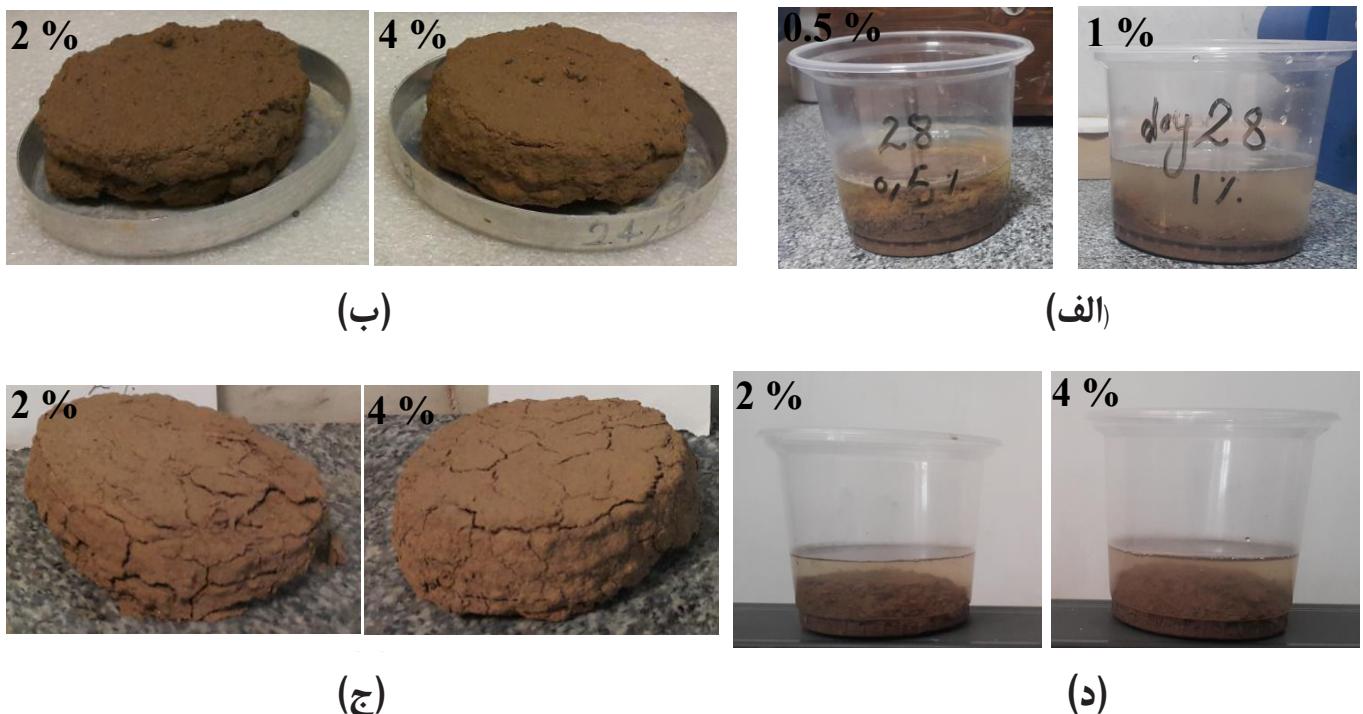
شکل ۲۳. گسیختگی نمونه تثیت نشده با اعمال اولین سیکل تر شدگی

Fig. 23. Failing of unstabilized sample by applying the first wetting cycle

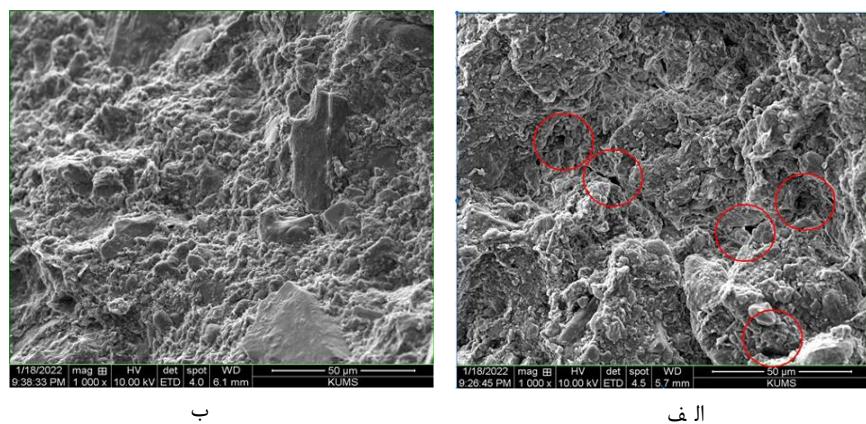
شکل ۲۴. عکس‌هایی از نمونه‌های تثیت شده با نانورس در مقادیر ۰/۵، ۱، ۲ و ۴ درصد در دوره عمل‌آوری ۲۸ روزه (الف) پس از اعمال اولین سیکل تر شدگی (ب) پس از اعمال اولین سیکل خشک شدگی

Fig. 24. Pictures of stabilized samples with 0.5, 1, 2, and 4% nanoclay at 28 days curing a) after applying the first wetting cycle, b) after applying the first drying cycle

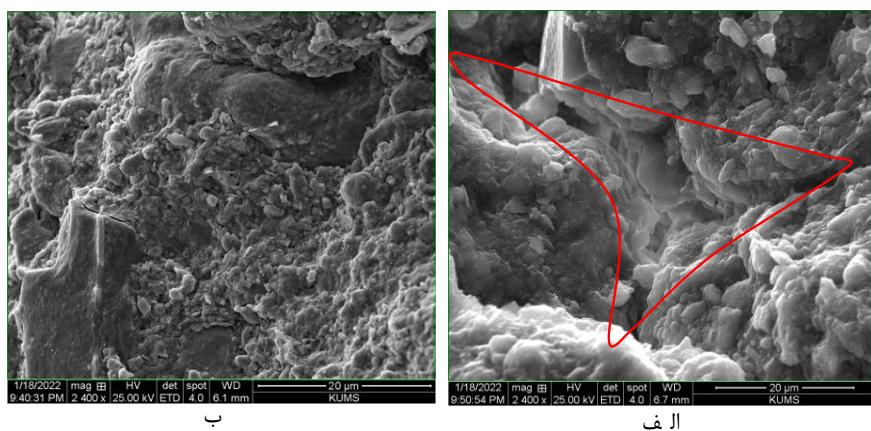
شکل ۲۵. عکس هایی از (الف) گسیختگی نمونه های تثبیت شده با ۰/۵ و ۱ درصد نانورس در دوره عمل آوری ۲۸ روزه با اعمال دوین سیکل تر شدگی (ب) نمونه های تثبیت شده با ۲ و ۴ درصد نانورس در دوره عمل آوری ۲۸ روزه پس از اعمال دوین سیکل تر شدگی (ج) نمونه های تثبیت شده با ۲ و ۴ درصد نانورس در دوره عمل آوری ۲۸ روزه پس از اعمال دومین سیکل خشک شدگی (د) گسیختگی نمونه های تثبیت شده با ۲ و ۴ درصد نانورس در دوره عمل آوری ۲۸ روزه با اعمال سومین سیکل تر شدگی

Fig. 25. Pictures of a) Failing of stabilized samples with 0.5 and 1% nanoclay at 28 days curing by applying second wetting cycle b) Stabilized samples with 2 and 4% nanoclay at 28 days curing after applying second wetting cycle c) Stabilized samples with 2 and 4% nanoclay at 28 days curing after applying second drying cycle d) Failing of stabilized samples with 2 and 4% nanoclay at 28 days curing by applying third wetting cycle

شکل ۲۶. تصاویر SEM با مقیاس ۵۰ میکرومتر (الف) نمونه تثبیت نشده (ب) نمونه تثبیت شده با ۴٪ نانورس پس از دوره عمل آوری ۶۰ روز

Fig. 23. SEM images with 50 μm scale a) unstabilized sample b) stabilized sample with 4% nanoclay after 60 days of curing

شکل ۲۶. تصاویر SEM با مقیاس ۲۰ میکرومتر (الف) نمونه تثبیت نشده (ب) نمونه تثبیت شده با ۴٪ نانورس پس از دوره عمل‌آوری ۶۰ روز

Fig. 23. SEM images with 20 µm scale a) unstabilized sample b) stabilized sample with 4% nanoclay after 60 days of curing

۴- جمع‌بندی

- در این پژوهش اثر نانورس در مقادیر مختلف و دوره‌های عمل‌آوری ۱، ۱۴، ۲۸، ۶۰ روزه بر خصوصیات رفتاری خاک نرم و سست ریزدانه کرمانشاه مورد بررسی قرار گرفت. نتایج به دست آمده عبارتند از:
- به دلیل سطح مخصوص بالا و ذرات ریز نانورس افزایش مقادیر نانورس از ۰ تا ۴ درصد وزنی و افزایش دوره‌های عمل‌آوری سبب افزایش حد روانی، حد خمیری به میزان جزئی و شاخص خمیری خاک می‌گردد به نحوی که با افزودن ۴ درصد نانورس در دوره عمل‌آوری ۶۰ روزه حد روانی از ۶٪/۴۶ به ۱۲٪/۵۱، حد خمیری از ۲۳٪/۲۱ به ۲۰٪/۲۲ و شاخص خمیری از ۴۱٪/۲۵ به ۹٪/۲۹ افزایش یافته است.
- حضور نانورس تا ۴ درصد وزنی و دوره‌های عمل‌آوری موجب تغییر رفتار خاک از عادی تحکیم یافته به پیش تحیکم یافته می‌شود همچنین شاخص فشردگی، ضربی تحکیم، میزان نشست، نفوذپذیری و تورم خاک کاهش می‌یابد. به نحوی که شاخص فشردگی، ضربی تحکیم، میزان نشست، نفوذپذیری و تورم به نسبت نمونه تثبیت نشده به ترتیب ۵۸٪، ۵۹٪، ۵۵٪، ۶۹٪ و ۶۲٪ کاهش یافته است. اما با افزودن نانورس به میزان ۸ درصد وزنی رفتار خاک روندی معکوس را در پیش گرفته و موجب افزایش شاخص فشردگی، ضربی تحکیم، نشست، نفوذپذیری و تورم خاک می‌گردد.
- حضور نانورس تا میزان ۸ درصد وزنی و دوره‌های عمل‌آوری موجب افزایش مقاومت فشاری و کاهش کرنش در لحظه گسیختگی

ارائه گردیده است. همچنین در شکل ۲۷ نتایج عکسبرداری میکروسکوپی از نمونه‌های تثبیت نشده و تثبیت شده با میزان ۴٪ افزودنی نانورس تحت عمل‌آوری ۶۰ روزه در مقیاس ۲۰ میکرومتر نشان داده شده است. از پارامترهای بسیار مهم در استحکام خاک، تخلخل‌های موجود در آن می‌باشد. ناحیه‌های مشخص شده قرمز رنگ در شکل‌های ۲۶ (الف) و ۲۷ (الف) نشان دهنده این تخلخل‌ها می‌باشند و وجود این تخلخل‌ها در خاک مقایسه شکل‌های ۲۶ (الف) و ۲۷ (الف) با شکل‌های ۲۶ (ب) و ۲۷ (ب) به راحتی می‌توان تفاوت و تغییرات ایجاد شده در میزان تخلخل‌ها را بعد از تثبیت خاک مشاهده نمود بدین شکل که حضور ذرات نانورس موجب کاهش خفره‌های موجود در خاک گردیده و اتصالات بین دانه‌ای را از طریق اتصال با ذرات نانو افزایش داده و موجب پیوستگی بین ذرات گردیده و یک بافت پیوسته‌ای را ایجاد کرده است. به همین ترتیب می‌توان نتیجه گرفت که سیماناتاسیون و میل چسبندگی نانورس‌ها به سایر ذرات در حضور رطوبت، موجب ایجاد ساختار متراکمتر و همگن‌تر می‌شود و خلل و فرج خاک را پر می‌کند. این پیوستگی می‌تواند موجب بهبود رفتار خاک گردد به نحوی که رفتار تحکیمی و مقاومت فشاری خاک را بهبود یافته و نسبت برابری خاک را نیز افزایش دهد همچنین موجب افزایش پایداری خاک را در برابر شرایط محیطی می‌گردد که این باورها با انجام آزمایش‌های تحکیم، مقاومت فشاری تک محوری، نسبت برابری کالیفرنیا و اعمال سیکل‌های تر و خشک تایید گردیدند.

منابع

- [1] H.R. Akbari, H. Sharafi, A.R. Goodarzi, Effect of polypropylene fiber and nano-zeolite on stabilized soft soil under wet-dry cycles, *Geotextiles and Geomembranes*, 49(6) (2021) 1470-1482.
- [2] N.C. Consoli, H.P. Nierwinski, A. Peccin da Silva, J. Sosnoski, Durability and strength of fiber-reinforced compacted gold tailings-cement blends, *Geotextiles and Geomembranes*, 45(2) (2017) 98-102.
- [3] A. Kalhor, M. Ghazavi, M. Roustaei, M. Mirhosseini, Influence of nano-SiO₂ on geotechnical properties of fine soils subjected to freeze-thaw cycles, *Cold Regions Science and Technology*, 161 (2019).
- [4] M.R. Taha, Geotechnical Properties of Soil-Ball Milled Soil Mixtures, in: Z. Bittnar, P.J.M. Bartos, J. Němeček, V. Šmilauer, J. Zeman (Eds.) *Nanotechnology in Construction 3*, Springer Berlin Heidelberg, Berlin, Heidelberg, 2009, pp. 377-382.
- [5] Z.H. Majeed, M.R. Taha, A review of stabilization of soils by using Nanomaterials, *Australian Journal of Basic and Applied Sciences*, 7(2) (2013) 576-581.
- [6] M. Bahari, M. Nikookar, M. Arabani, A.K. Haghi, H. Khodabandeh, Stabilization of silt by nano-clay, in: 7th National Congress on Civil Engineering, (2013), pp. 7-8.
- [7] N. Khalid, M. Mukri, F. Kamarudin, A.H.A. Ghani, M.F. Arshad, N. Sidek, A.Z.A. Jalani, B. Bilong, Effect of Nanoclay in soft soil stabilization, in: Second International Civil and Infrastructure Engineering Conference, Springer, Singapore, (2015).
- [8] A.A. Sharo, A.S. Alawneh, Enhancement of the strength and swelling characteristics of expansive clayey soil using nano-clay material, in: *Geo-chicago*, (2016), pp. 451-457.
- [9] M. Abisha, S. Anushia, J. Jenitha Singh, S. Dynisha, S. Lavanya, Stabilization of weak clay soil using nanoclay, *International Journal Ijarie*, 3(5) (2017) 1476-1482.
- [10] K. Onyelowe, I. Onuoha, O. Ikpemo, F.O. Okafor, M. Maduabuchi, K.-N. Judith, P. Aguwa, Nanostructured Clay (NC) and the Stabilization of Lateritic Soil

می‌گردد همچنین تاثیر حضور نانورس بر مقاومت فشاری خاک در مقادیر ۸ درصد وزنی به نسبت ۴ درصد وزنی بسیار ناچیز می‌باشد.

- با توجه به نتایج آزمایش‌های تحکیم و مقاومت فشاری تک محوری مشخص گردید که میزان بهینه نانورس ۴ درصد وزن خشک خاک می‌باشد.
- از آزمایش نسبت باربری کالیفرنیا مشخص گردید که حضور میزان بهینه نانورس در خاک سبب می‌شود که نسبت باربری خاک افزایش یابد و همچنین با افزایش دوره‌های عمل آوری نسبت باربری خاک به مقدار بیشتری افزایش می‌یابد. با افزودن میزان بهینه نانورس در دوره عمل آوری ۶۰ روزه، مقدار CBR خاک به ۱۶/۳٪ افزایش یافته است که بیشترین تاثیر را بر نسبت باربری خاک دارد.
- با انجام آزمایش‌های صورت گرفته مشخص گردید که واکنش نانورس با خاک در ۱۴ روز ابتدایی سرعت بیشتری داشته و با افزایش دوره‌های عمل آوری از سرعت واکنش نانورس با خاک کاسته می‌شود. در نتیجه استفاده از این افزودنی در پروژه‌هایی که محدودیت زمانی حکم فرماست، بسیار سودمند می‌باشد.
- با اعمال سیکل‌های تر و خشک بر نمونه‌های تثبیت شده مشخص گردید که با افزودن نانورس، پایداری خاک در برابر سیکل‌های تر و خشک اعمالی افزایش می‌یابد. همچنین دوره‌های عمل آوری نیز موجب افزایش میزان پایداری نمونه‌های تثبیت شده می‌شود. بیشترین میزان پایداری در برابر سیکل‌های تر و خشک اعمالی، نمونه‌ی تثبیت شده با ۴٪ نانورس و تحت دوره عمل آوری ۶۰ روزه می‌باشد که در مقابل دو سیکل ابتدایی پایداری بیشتری را از خود نشان داد و کمتر دچار افت وزنی گردید و در سیکل سوم گسیخته شد.
- از عکسبرداری میکروسکوپ الکترونی روبشی مشخص گردید که حضور ذرات نانورس موجب ایجاد تغییراتی در ساختار خاک می‌گردد به نحوی که حفره‌های موجود در خاک کاهش یافته، اتصالات بین دانه‌ای را از طریق اتصال با ذرات نانو افزایش داده و موجب پیوستگی بین ذرات گردیده و یک بافت پیوسته‌ای را ایجاد کرده است.
- با توجه به نتایج به دست آمده استفاده از نانوذرات در جهت تثبیت خاک‌های ریزدانه گزینه مناسبی می‌باشد. همچنین با توجه به این نکته که درصدهای کمی از این افزودنی موجب بهبود خصوصیات رفتاری خاک می‌گردد می‌توان از مشکلات قیمت بالای نانوذرات و مسائل اقتصادی صرف نظر نمود.

- (2021) 1821-1834.
- [20] R. Kamgar, M. Naghani, H. Heidarzadeh, F. Nasiri, Modeling nanoclay effects on different parameters of a clayey sand, *Modeling Earth Systems and Environment*, 1 (2021) 1-14.
- [21] M.E. Hosseini, M. Oliaei, H. Heidarzadeh, Laboratory investigation of the Nano Montmorillonite clay effect on Strength and Plasticity properties of the clayey sand, *Sharif Journal of Civil Engineering*, 37.2(2.2) (2021) 13-24. (In Persian)
- [22] S. Ghareh, K. Yazdani, V. Besharat, Laboratory Study of the Effect of Clay and Silica Nanoparticles on the Behavior of Silty-Clay Soils in Mashhad, *Amirkabir Journal of Civil Engineering*, 53(11) (2022) 4723-4741.
- [23] P. Jiang, L. Zhou, W. Zhang, W. Wang, N. Li, Unconfined Compressive Strength and Splitting Tensile Strength of Lime Soil Modified by Nano Clay and Polypropylene Fiber, *Crystals*, 12(2) (2022) 285.
- [24] G. Zappia, C. Sabbioni, C. Riontino, G. Gobbi, O. Favoni, Exposure tests of building materials in urban atmosphere, *Science of the Total Environment*, 224(1-3) (1998) 235-244.
- [25] R.S. Shiel, M.A. Adey, M. Lodder, The effect of successive wet/dry cycles on aggregate size distribution in a clay texture soil, *Journal of Soil Science*, 39(1) (1998) 71-80.
- [26] W.H. Utomo, A.R. Dexter, Age hardening of agricultural top soils, *Journal of Soil Science*, 32(3) (1981) 335-350.
- [27] ASTM Standard D 422, Standard test method for particle-size analysis of soils, American Society of Testing and Materials, West Conshohocken, Pennsylvania, USA, (2002).
- [28] ASTM Standard D 854, Standard test method for specific gravity of soil solids by water pycnometer, American Society of Testing and Materials, West Conshohocken, Pennsylvania, USA, (2002).
- [29] ASTM Standard D 698, Standard test method for laboratory compaction characteristics of soil using standard effort, American Society of Testing and Materials, West Conshohocken, Pennsylvania, USA,
- for Construction Purposes, *Electronic Journal of Geotechnical Engineering*, 22(10) (2017) 4177-4196.
- [11] K. Badv, S. Hosseinzadeh, the Effect of admixing of Nanoclay to Nazloo Clay and Firoozkouh sand for clayey liner applications, *Sharif Journal of Civil Engineering*, 33.2(4.1) (2018) 152-133 .(In Persian)
- [12] A. Bagherzadeh Khalkhali, I. Safarzadeh, H. Rahimi Manbar, Investigating the Effect of Nanoclay Additives on the Geotechnical Properties of Clay and Silt Soil, *Journal of Civil Engineering and Materials Application*, 3(2) (2019) 65-77.
- [13] M. Shahidi, F. Farrokhi, F. Asemi, Changes in physical and mechanical properties of gas oil-contaminated clayey sand after addition of clay Nanoparticles, *Journal of Environmental Engineering*, 145(4) (2019) 4019004.
- [14] M. Zamanian, F. Qahremani, Investigating the effect of Portland cement and Nano-clay on the collapse potential and consolidation indexes of the collapsible soil, *Amirkabir Journal of Civil Engineering*, 52(6) (2020) 1439-1454.
- [15] M. Karumanchi, G. Avula, R. Pangil, S. Sirigiri, Improvement of consistency limits, specific gravities, and permeability characteristics of soft soil with nanomaterial: Nanoclay, *Materials Today: Proceedings*, 33 (2020) 232-238.
- [16] A. Ghasemipanah, R.Z. Moayed, H. Niroumand, Effect of nanobentonite particles on geotechnical properties of Kerman clay, *International Journal of Geotechnical and Geological Engineering*, 14(1) (2020) 34-39.
- [17] M.O. Karkush, A.D. Al-Murshedi, H.H. Karim, Investigation of the impacts of nano-clay on the collapse potential and geotechnical properties of gypseous soils, *Jordan Journal of Civil Engineering*, 14(4), (2020).
- [18] H. Sadighi, M.A. Roshan Zamir, Nanoclay Stabilization of Crude Oil Contaminated Soils, *Amirkabir Journal of Civil Engineering*, 4(2) (2020) 175-184.
- [19] A.R. Mazaheri, Evaluation of the effect of Nano-clay and Pressure change on the self-healing properties of clay soils, *Amirkabir Journal of Civil Engineering*, 53(5)

- American Society of Testing and Materials, American Society of Testing and Materials, West Conshohocken, Pennsylvania, USA, (1999).
- [33] ASTM Standard D 559, Standard test methods for wetting and drying compacted soil-cement mixtures, American Society of Testing and Materials, West Conshohocken, Pennsylvania, USA, (2003).
- [34] ASTM Standard D 2435, Standard test methods for one-dimensional consolidation properties of soils using incremental loading, American Society of Testing and Materials, West Conshohocken, Pennsylvania, (2011).
- (2007).
- [30] ASTM Standard D 4318, Standard test method for liquid limit, plastic limit, and plasticity index of soils, American Society of Testing and Materials, West Conshohocken, Pennsylvania, USA, (2000).
- [31] ASTM Standard D 2166, Standard test method for unconfined compressive strength of cohesive soil, American Society of Testing and Materials, West Conshohocken, Pennsylvania, USA, (2000).
- [32] ASTM Standard D 1883, Standard test method for California bearing ratio of laboratory-compacted soils.

چگونه به این مقاله ارجاع دهیم

R. Fathi, M. R. Elyasi, J. Khazaei, Investigating and studying the effect of Montmorillonite Nanoclay on consolidation and strength behavior of soft and loose fine-grained soil (Case study: fine-grained soil of Kermanshah Faculty of Agriculture), Amirkabir J. Civil Eng., 55(12) (2024) 2441-2472.

DOI: [10.22060/ceej.2023.22016.7880](https://doi.org/10.22060/ceej.2023.22016.7880)

